

עיריית גבעת שמואל

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין מס' 2

מיום רביעי, א' באדר תש"פ, 26.2.2020

פרוטוקול מס' 2 מישיבת מליאה מן המניין אשר התקיימה

ביום רביעי, א' אדר תש"פ, 26.2.2020, בשעה 18:30

משתתפים:

יוסף ברודני-ראש העירייה
בני סומך-חבר מועצת העיר
שלומית מנטל – חברת מועצת העיר
עינת כרמל – חברת מועצת העיר
יעקב ויליאן- חבר מועצת העיר
משה מרר-חבר מועצת העיר
מנחם צרויה- חבר מועצת העיר
הרצל ארביב-חבר מועצת העיר
עו"ד משה קייקוב – חבר מועצת העיר
רו"ח גל לנצ'נר - חבר מועצת העיר
מיכל נתנאל-חברת מועצת העיר

חסרים:

עדי גרוס – חבר מועצת העיר
רונית לב - חברת מועצת העיר
צחי סטולוביץ' – חבר מועצת העיר
מירי אברג'יל - חברת מועצת העיר

נוכחים:

עו"ד אילנה תמס - יועצת משפטית
צחי פרץ – גזבר העירייה

על סדר היום:

1. שירות וטרינרי – הצטרפות לאיגוד ערים
2. המלצת ועדת שמות
3. שונות

מר יוסי ברודני: ערב טוב לכולם, היום יום רביעי, 26.2, אי ראש חודש אדר,

משנכנס אדר מרבין בשמחה. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה 2/2020. על סדר היום, השירות הווטרינרי, הצטרפות לאיגוד ערים, המלצת ועדת שמות. הסעיף הראשון, לגבי זכויות... 3154, ירד מסדר היום, אנחנו נדון בזה בישיבה הבאה.

לגבי הנושא של הצטרפות לאיגוד ערים, לשירות הווטרינרי, אז גם על בזה אנחנו דנו ארוכות בנושאים האלה, נעשתה בדיקה מעמיקה על ידי מנכ"ל העירייה, גזבר העירייה והיועצת המשפטית. גבי לא נמצא פה, מכיוון שנולד לגבי נכד ראשון, מזל טוב, נאחל לו בריאות ודברים טובים, מחר הברית והוא מתרגש בהתרגשות גדולה, ואנחנו מאחלים להם בריאות וכשם שיכנס לברית, כך יכנס לחופה ולמעשים טובים, ושבאמת תהיה לו הרבה נחת ושכן ירבו.

מר מנחם צרויה: תן לו לעבור ברית, בר מצווה, ישר לחופה?

מר יוסי ברודני: זה הקטן, גדול יהיה. אנחנו, במסורת היהודית, גבר מגיל ינקותא מכוונים את הילדים גבוה.

מר מנחם צרויה: טוב.

מר יוסי ברודני: ישר. באמת נמצא פה גם הווטרינר גבי שפירא, הנציג של האיגוד אליו אנחנו רוצים להצטרף, תיכף אנחנו ניתן לו לומר כמה מילים. בפתח הדברים, אני רוצה לדבר טיפה, ממש בקצרה, היום לפנות בוקר, אני חזרתי, יעקב גם היה שותף למסע לפולין, יחד עם תלמידי כיתות י"ב שלנו, בישיבת בני עקיבא בגבעת שמואל.

אנחנו, אתמול בבוקר היינו בבירקנאו, אושוויץ ועמדנו על הרמפה, איפה שעשו את הסלקציה מי לחיים ומי למוות, מי לחיים אם אפשר לקרוא לזה חיים, וככה זה היה מקום פחות ככה, דיברנו עליו כמקום הנמוך ביותר בעולם. כל השבוע

הזה היה שבוע מטלטל, עוצמתי, מרגש, שבו בעצם עברנו במקומות שהם היו הפאר של העם היהודי מבחינת כל העולמות, עולם תרבותי, עולם רוחני, החזקת קהילות ודברים כאלה, בעצם, על אדמת פולין הארוכה, שהיום רוב המקומות הם כמעין מוזיאונים, כיוון שאין הרבה יהודים בפולין, אולי טוב שזה כך, כל אחד יכול להסתכל על זה איך שהוא רוצה, אבל שבוע באמת, אחד השבועות הכי מטלטלים שעברתי בחיי. אני חושב שגם יש עניין גדול מאוד לקחת את בני הנוער, במיוחד ערב יציאתם אל העולם הגדול, בעצם שהם יתחילו לעמוד לפני איזושהי עצמאות מסוימת, אני חושב שזה מחזק מאוד את הקשר, את השורשים, את שרשרת הדורות.

אבל אני חייב להגיד, ובלי זה, שאני חושב שזה לא פחות חזק אם לא יותר, לנסוע בגיל מבוגר יותר, אחרי שכל בן אדם כבר, בכלל זאת אומרת, הורים לילדים, אחרי שירות צבאי, אחרי שכל אחד עשה משהו, וזה לא משנה באיזה משהו, שהוא טיפה נגע בחברה, וזה לא בכל דבר אחר, אני חושב שזה,

רו"ח גל לנצ'נר: מאסט.

מר יוסי ברודני: מה?

רו"ח גל לנצ'נר: מאסט, חובה. פעם ראשונה שלך.

מר יוסי ברודני: פעם ראשונה שלי.

רו"ח גל לנצ'נר: זה ניכר.

גב' מירי אברג'יל: אני חושבת שזה מסע לא מתאים לבני נוער, אני את הילדים שלי, לא מתאים לאף אחד מהם.

מר יוסי ברודני: אין בזה משהו נכון שאפשר לבוא ולהגיד אותו. אני יכול להגיד לכם שהיו ילדים, ועוד פעם אני לא אומר שום דבר, שהיו ילדים שהתלבטו אם לצאת או לא, גם שם חלק לא יוצאים, הרוב יוצא. אבל אני חושב שהילדים שהתלבטו ויצאו, אני חושב את זה גם מידיעה מזה שדיברנו איתם אחרי זה, שאני חושב שהם בסופו של דבר, הודו על זה שלא לחצו, כי לא לוחצים על אף אחד, אבל אני חושב שיש בזה משהו מאוד גדול. ובאמת, לבוא ולראות את העושר ואת הפאר בישיבת חכמי לובלין, במיידנק שהיינו, בקרקוב ולסייר ולראות את בתי התפילות, את בתי הכנסיות שיש שם, פשוט משהו שבאמת קשה לתאר אותו.

היינו בכמה מקומות, בכמה ערים שנמחקו לחלוטין, שכל היישובים, כל הכפרים נמחקו לחלוטין, בקברי אחים שקבורים שם בקבר אחים, ילדים שכל חטאם היה שהם היו חלק מאותה שרשרת של העם היהודי. אנחנו היינו ב... במקום אחד שאני רוצה לציין אותו, היינו בחלמנו, שזה מחנה השמדה שאני, לפחות, לא שמעתי עליו.

גב' עינת כרמל: הוא המחנה הראשון.

מר יוסי ברודני: הוא מחנה יחסית קטן, שאין ממנו היום זכר, פרט לקרחת יער עם שלושה קברי אחים גדולים. במחנה הזה, הושמדו, נרצחו, עונו ולא רק שנקברו חיים, אלא אחרי זה שרפו אותם ופשוט כתשו אותם, כך שלא יישאר שום זכר מהגופות. מתוך 320 אלף יהודים שהיו שם, שלושה ניצולים. מאוד מאוד עוצמתי. מצד שני, מיד אחרי שיוצאים מאושוויץ, מגיעים שם לעיירה שנקראת אושוויצ'ים, שם יש בית כנסת שפעל מהמאה ה-13 והפסיק לפעול מיד עם עליית הנאצים, והוא היום אין שם יהודים, הוא לא שמיש, הוא שייך לקהילה היהודית ומשמש כמוזיאון, ולבוא לשם רגע אחרי שיוצאים מאושוויץ, לקיים שם באמת תפילה, זה גם היה ראש חודש, אנחנו קראנו בתורה, הייתם צריכים לראות שם את הילדים, בפרץ שמחה אדיר,

מר משה מרר: הוא מתחזק בית הכנסת הזה?

מר יוסי ברודני: מאוד. מאוד. זה פשוט היה המסר העיקרי, לפחות שאני ניסיתי להעביר בזה, היה מה הסיפור שלנו, ומה הסיפור שלכם, מה הסיפור של כל אחד ואחד מכם. כי בסופו של דבר, ברגע שיוצאים אל העולם הגדול, כל אדם כותב את ספר חייו.

אמרתי להם, זה מתחיל כבר מעכשיו, אני הייתי אומר את זה גם ביום נתינת תעודות הזהות שאנחנו עושים בכיתה י', שאת מה שיהיה כתוב בספר של כל אחד, כל אחד בעצמו כותב וחותם. מכיוון שהדור הבא יצטרך להמשיך את השושלת, ולהיות מנהיגים בכל התחומים בתרבות, באקדמיה, בתורה, במדע, בצבא, כל אחד צריך לקחת מהטיול הזה את איפה הוא רוצה להיות, מה הוא רוצה לעשות, ואותם קדושים, שנרצחו ונטבחו על אדמת פולין, הם איפשהו הגיבורים שלנו.

אנחנו, בליל הסדר, מתקבצים ומספרים על כל הדורות, מיציאת מצרים ועד ימינו אנו. כל משפחה יש לה את יציאת המצרים שלה. ומספרת ומכניסה גם את ההיסטוריה של קום המדינה, של הסבים והסבתות שלנו, של ההורים שלהם, איפה הם היו. וכמובן, שלהרבה מאוד משפחות, ברוב העם היהודי, כי אנחנו יודעים שהשואה הייתה אפילו באפריקה ובעוד מקומות, לרוב העם היהודי יש נגיעה לכל נושא השואה, ולכן אני בטוח שגם הוא עולה.

מכיוון שהם הגיבורים שלנו, ראינו שם גם הרבה אנשים שארגנו את מרד גטו ורשה, ומרידות בעוד מקומות אחרים, הם הגיבורים שלנו, אני חושב שעל כל אחד ואחת מאיתנו מוטלת החובה שהדורות הבאים גם, כמובן, להעביר את זה לדורות הבאים, לילדים, לנכדים ולנינים.

וזה בהחלט דבר לא פשוט, כי גם אנחנו כשהיינו שם, פגשנו ניצול שואה, מתאומי מנגלה שסיפר לנו על הזוועות שהוא עבר, וזה ברור לכולנו, שאנחנו זוכים לשמוע מאדם, מאנשים שעברו את זה, לעומת מה שאנחנו מספרים את זה, אבל עדיין יש

לנו חובה גדולה מאוד לזכור ולא לשכוח לספר, לזכור שהם הגיבורים שלנו, ולדאוג שבעוד 70/80/90 או 100 שנה, גם החברה שלנו, גם הדור שלנו יהיו הגיבורים של הדורות הבאים, על מנת שגם הם ירצו לזכור ולהיות חלק מאותה שושלת מפוארת.

וכמובן, שעוסקים שם הרבה מאוד במסע, בכל הנושא של משואה לתקומה, מתקומה לעצמאות ולאן אנחנו רוצים להוביל את המדינה. כי באמת, בזכות אותם קדושים שהיו, נרצחו, נטבחו, מי שעקב, וראינו שם גם הרבה דברים שקשורים לשואה, שבעצם העולם די שתק. העולם די ידע, ואם לא בטוח שהוא ידע ב-41, אז די בטוח שהוא כן ידע ב-42, ומי שרוצה גם להטיל ספק בזה, אז ב-43 וב-44 העולם ידע בוודאות, וב-44 כשהיה את הפתרון הסופי של כל יהדות הקרפטים, וכל יהדות הונגריה, שאז כבר הגרמנים מפסידים בכל המערכות שלהם, הם כבר יודעים שהמלחמה לקראת הסוף. הנושא המרכזי שהוא חיסול העם היהודי, לא פסק. ואז הם הגבירו את הקצב. באותם ימים, הם התחילו ב-44 לרצוח בין 12 ל-15 אלף אנשים ביום, והם כל הזמן פתחו את השיטות, ושכללו אותן כדי לעשות את זה. והעולם עמד מנגד, בשקט, בצד ולא כל כך רצה...

מר משה מרר: היו עמים ששיתפו פעולה.

מר יוסי ברודני: אני לא מדבר לגבי העמים ששיתפו שם פעולה, אני מדבר לגבי ארצות הברית, אני מדבר לגבי אנגליה, אני מדבר לגבי הרוסים. אנשים עמדו בצד מנגד, ולא רצו לגעת בבעיה היהודית, כי לא הייתה לנו מדינה. ולכן, כמובן, המסר העיקרי זה קודם כל להכניס את החיים לפרופורציות, לחבק ולאהוב את המשפחה שלנו, ולהעריך את מה שיש.

כמובן, שאנחנו גם עושים את המרב ואת המיטב כדי שתהיה לנו מדינה עוצמתית וחזקה, ומוטלת החובה על ילדינו, נכדינו ונינינו להמשיך את הדרך.

היו שם הרבה מאוד משפטים מצמררים, אני אסיים רק במשפט אחד שאני לא זוכר לחזור אליו בדיוק, אבל אמר המדריך, ויכול להיות שזה גם ציטוט של אחד

הניצולים, שכשיצאנו מבירקנאו, אז הוא אמר משפט – מי שלא היה שם, גם אם הוא ביקר שם, כאילו הוא לא היה. ומי שהיה שם, לעולם לא יצא מבירקנאו. והדברים הם פשוט בלתי נתפסים.

מר משה מרר: איש העדות, ניצול השואה הזה, הוא לא בא איתכם במשלחת.

מר יוסי ברודני: לא, הוא לא בא איתנו במשלחת. הילדים עברו הכנות כמעט חודשיים של הכנות לקראת המסע הזה, וכך הגיעו אליהם ניצולי שואה לישיבה. היו שם עוד תשע משלחות, והניצול הזה, הגיע עם אחת מהמשלחות. כשהיינו באחד מבתי העלמין, אז הוא גם שיתף אותנו בחלק מהדברים. זה פשוט, כמו שאמרתי, באמת, באמת מטלטל. זה באמת לבוא ולראות איזה עבר מפואר, איזו היסטוריה, איזו יהדות, שלושה וחצי מיליון יהודים על אדמת פולין, באמת עם כל הגוונים, ומכל הסוגים ומכל התרבויות. תרבות של ספרות, תרבות של מוסיקה, העולם שאני חושב שעד היום עוד לא הצליחו להחזיר עטרה ליושנה.

בהחלט אני ממליץ לחשוב לעשות את הסיור הזה, ומי שלא עשה אותו, אז בטח כדאי. אני חייב לציין גם שתלמידי הישיבה היו מדהימים, היה באמת מאורגן מופתי, יישר כוח גדול ואשרינו גם שאלו המחנכים שלנו. פשוט הם אנשים מופלאים. ואני חושב שבסופו של דבר, כולם פה בבית הזה מסכימים שאין דבר יותר חשוב מלתת ערכים וציונות לילדינו. זה היה ניכר מאוד שיש שם השקעה מרבית ומיטבית בנושא הזה. יעקב, אתה רוצה להוסיף משהו?

מר הרצל ארביב: איזה כיתות היו שם?

מר יוסי ברודני: כיתות י"ב.

מר משה מרר: יצאו הרבה מבית הספר? הייתה הענות?

מר יוסי ברודני: 140 תלמידים, שלושה אוטובוסים.

מר משה מרר: זה כל השכבה.

מר יוסי ברודני: זה כמעט כולם, היו כמה בודדים, אני אומר שוב. ילדים שמחליטים שהם לא רוצים לצאת, לא כופים עליהם, והיו שם ילדים שרצו לצאת וההורים שלהם לא נתנו להם, והיו הפוך. הורים שרצו שהילדים שלהם יצאו, והילדים לא יצאו. בסופו של דבר, זה ממש רוב הילדים.

מר משה מרר: אני מציע עבודה שאני לא יודע איך... אבל ילדים שלא יוצאים, מבחינה כלכלית, לעזור להם.

מר יוסי ברודני: אין, אני לא חושב שקיים כזה דבר.

עו"ד משה קייקוב: אני חושב שבצבא צריך לעשות את זה, כשהילד הוא כבר נער, יותר גדול.

גב' מיכל נתנאל: נכון.

מר יוסי ברודני: בואו, זה...

מר משה מרר: אני חושב שגם בגיל עשרים וגם בגיל שישים.

מר יוסי ברודני: אנחנו לא נכנס לזה עכשיו, כי אני אומר עוד פעם, אתם יודעים, אנחנו, זה באמת משהו שאנחנו כרגע לא נוכל להשפיע עליו. זאת אומרת, אני אומר עוד פעם, כל מי שיגיד משהו, אני לא יכול להגיד לו שהוא לא צודק, זה

משהו מאוד רגשי. אני אומר, יש לכאן או לכאן. אני יכול להגיד לכם שאני גם חשבתי על איזשהו רעיון שאולי בשנים הבאות, אם ימשיכו המשלחות, אנחנו נשתדל שגם התיכון, גם האולפנא וגם הישיבה ייסעו באותו תאריך, ויהיה שם אולי איזה יום אחד משותף, עם איזשהו טקס מרכזי, כדי שכל בוגרי כיתות י"ב של העיר גבעת שמואל, באחד מהמקומות.

מר הרצל ארביב: רעיון טוב.

מר יוסי ברודני: אני חושב שזה יכול להיות מאוד עוצמתי. אני יכול להגיד לכם שבאמת, כמשלחת גדולה שהיו שם, יש לזה הרבה מאוד עוצמות והרבה מאוד כוח. ואני מתאר לעצמי, שפתאום יגיעו 300 או 400 ילדים יחד, אז אנחנו גם נחשוב על הדברים האלה. יש כאן הרבה מורכבויות בדבר הזה. גם לתפוס את התאריכים, כולם נוסעים, פחות או יותר, באותם תאריכים, בכיתות י"ב, ויש את הנושא של הבגרויות שמתחיל מיד אחרי פורים. אבל איזושהי מחשבה לעתיד.

גב' עינת כרמל: זה לא בלתי אפשרי, כי יש תיכונים שהם הרבה יותר גדולים, של 10 ו-20 כיתות בשכבה, והם עושים את זה. זאת אומרת, טכנית זה אפשרי מבחינת הכמות של הילדים. צריך לעשות את זה בתיאום.

עו"ד משה קייקוב: זה יכול להיות... תיכון חילוני...

מר יוסי ברודני: אני אומר דבר אחד, שבית ספר תיכון שיוצא כולו, אז הוא נוסע יום ראשון לאותו מקום, יום שני לאותו מקום, יום שלישי וכל הדברים האלה. כשאת עושה את זה כבתי ספר נוספים שמצטרפים, המורכבות כבר יותר גדולה. אבל בואו, אנחנו ממשיכים הלאה, רעיון לחלל האוויר, שאנחנו נבדוק אותו.

מר מנחם צרויה: צריך לתכנן אותו שנה מראש, אם אתה רוצה שזה יצא.

מר יוסי ברודני: ברור שזה תכנון של שנה מראש. אז זהו.

1. שירות וטרינרי – הצטרפות לאיגוד ערים

מר יוסי ברודני: אנחנו חוזרים חזרה לנושא של השירות הווטרינרי, ואנחנו ניתן לאבי שפירא לומר כמה מילים. לאחר מכן, אנחנו נשחרר אותו, נכנס לדיון בנושא הזה.

רו"ח גל לנצ'נר: מי חילקה לנו את הדף האחרון?

מר צחי פרץ: אני.

רו"ח גל לנצ'נר: ההכנסות זה גם במקרה הזה וגם במקרה הזה?

מר יוסי ברודני: תיכף אנחנו, אחרי שהוא ייתן את הדברים,

רו"ח גל לנצ'נר: לא, רציתי רק להבין.

עו"ד משה קייקוב: מהסוף להתחלה.

ד"ר אבי שפירא: שלום לכולם, אני ד"ר אבי שפירא מנכ"ל השירותים הווטרינריים באיגוד ערים גוש דן, עובד כבר 25 שנה בעצם. אני אציג לכם ממש על קצה המזלג, בכמה דקות, אני אשתדל שזה יהיה קצר ומאוד מאוד ממצה, קצת על הפעילות.

אחד הדברים שאנחנו מטפלים זה גם פניות על חיות בר. דרך אגב, כל חיות הבר, למזלנו, יש לנו לאן לקחת, כולל עטלפים, לספארי. הספארי עושה עבודת קודש

בעניין הזה.

גב' מירי אברג'יל: פחדתם מהקורונה?

מר יוסי ברודני: אני אומר לך את האמת, פולין, בטח בתקופה הזאת, היא פחות תיירותית מבחינת תיירות, זה בעיקר משלחות נוער של זה. אני לא יודע על מקרה של קורונה בפולין. אבל במדינה שלנו, בגלל שאנחנו מדינה קטנה ואנחנו, מה שנקרא, דואגים אחד לשני, שמרנו על זה הרבה מאוד. ראינו שביטלו את המסעות הבאים, בעצם אנחנו המשלחת האחרונה שיצאה, לפחות עד פסח, לשנה הזאת. אז כך שאני לא יכול להגיד לך שהייתה היסטריה, אבל איפשהו באוויר זה כן, זאת אומרת, תמיד קיים, מדברים על זה בכל העולם, ואנחנו שמחים להיות פה, לחזור הביתה.

כמובן שהיום, כשסיימנו, כשהגענו לארץ, אז אחרי מעגלי ריקודים ושמחה גדולה מאוד פה בארץ, אנחנו נסענו לכותל לתפילת שחרית, ראש חודש אדר, היה שמח מאוד, באמת להגיע מהמקום הנמוך ביותר בעולם, למקום המרומם ביותר בעולם, זו הייתה איזושהי סגירת מעגל.

רו"ח גל לנצ'נר: מי אמרת שהוא תושב גבעת שמואל?

מר יוסי ברודני: הוטרניר הראשי יגאל הורוביץ, בעלה של שגית הורוביץ שהוא הוטרניר הראשי של הספארי, הוא תושב גבעת שמואל.

עו"ד משה קייקוב: יוסי, רק שאלה לפני הנושא הזה, לנושא הקודם. איך בודקים שילד, בביקור כזה, אם בתי ספר ערים לזה, מנהלים, או מישהו, שמישהו לא נכנס פה לאיזושהו דיכאון?

מר יוסי ברודני: ערים מאוד. קודם כל, כל יום מסתיים בשיחות קבוצתיות,

ובדיקת כל מי שראינו. וכמובן שהילדים היום יצאו הביתה עם הוריהם, אני מתאר לעצמי שגם מחר הם לא ילמדו, אבל החל מיום ראשון, עוד פעם יושבים איתם ועושים להם משובים. על הכול, גם על הטכני, אבל גם על המהות, וגם לראות ועוקבים אחרי הדבר.

עו"ד משה קייקוב: שלא תהיה פוסט טראומה למישהו. מורה שאם הוא רואה, גם שבועיים אחרי, שילד דועך...

ד"ר אבי שפירא: אוקיי, תחום השיפוט שלנו, של השירותים הווטרנריים, מתפרש על שתי חברות איגוד, שכרגע הן חברות איגוד לפי כל דבר ועניין, זה גבעתיים, עיריית רמת גן שאמורה להצטרף גם היא, היא הייתה גם בעבר, פרשה וחוזרת חזרה אל תוך האיגוד ועוד קריית אונו, אור יהודה, גני תקווה, גבעת שמואל, מועצה אזורית דרום השרון, מועצה אזורית אזור, מועצה מקומית שוהם.

האיגוד קם בשנת 1961, משנת 1961 מקבלות שירותים הרבה מאוד רשויות, הרבה מאוד רשויות קיבלו שרות מהאיגוד, חלק על תקן חברות, חלק על תקן מקבלות שירות. צריך לזכור שיש שירות סטטוטורי, עוד מעט אני אפרט אותו.

עו"ד משה קייקוב: סוג של פרילאנס?

ד"ר אבי שפירא: זה לא פרילאנס, זו בעצם דרך, כמו שמקבלים שירות מאיגוד ערים קבוע, בלי להיות חברה באמת, אבל זה משהו שקורה כבר מ-1963, אור יהודה וקריית אונו בעצם, קיבלו שירות כמעט מיום אפס. גבעת שמואל הצטרפה, איפשהו, בשנת 1998-2000, אני לא זוכר בדיוק, איפשהו לתהליך הזה, ולאחרונה קיבלנו איזושהי הערה, פתאום נזכרו אחרי כל כך הרבה עשרות שנים, משרד החקלאות, שבעצם הם היו מעדיפים ששירות כזה, שהוא שירות סטטוטורי, לא יקבלו באמצעות הסכמי שירות, אלא באמצעות חברות מלאה, או

לפתוח מחלקה וטרינרית עצמאית, ולהעסיק וטרינר באופן עצמאי, אלה האפשרויות.

מה אנחנו עושים? בקיצור ובמהירות. לאיגוד יש תחנת הסגר לכלבת, יש מרפאה לכלבים וחתולים, יש חמישה רכבי פיקוח, מערכת שליטה ובקרה ממוחשבת, אנחנו מקבלים בעצם הודעות, כל היום, ושולחים את כל חמשת הצוותים שלנו. אנחנו מנהלים, בעצם, מוקד שירות וטרינרי, שמקבל קריאות במשך כל היום וכל הלילה, לגבי כלבים וחתולים.

טיפול בכלבים, הוא טיפול, גם טיפול בחתולים, הוא בדרך כלל במסגרת העזרה הראשונה, כאשר אנחנו מגייסים טיפול המשכי, מכל מיני עמותות, כמו עמותת תנו לחיות לחיות.

מר הרצל ארביב: 24/7?

ד"ר אבי שפירא: 24/7, כמובן בשעות הפעילות הפעילות היא מאוד אינטנסיבית, מעבר לשעות הפעילות הרגילות, במינון יותר נמוך.

מר הרצל ארביב: אוקיי.

ד"ר אבי שפירא: בכל מקרה, יש פקחים שהם לא כוננים, עד שעה 22:00/23:00 בלילה, לא כוננות אלא עבודה.

אין ספק שעם השנים גם הניסיון מראה, שמועצות מקומיות, עיריות ורשויות הצטרפו אלינו, וזו הייתה תנועה כמעט חד סטרית, לא תמיד. חוץ מאשר מקרה אחד שנשאיר בצד, התנועה הייתה חד סטרית מסיבה נורא פשוטה, יתרון הגודל, איגום המשאבים, נותן יתרון למבנה כזה. צריך לזכור, אותו הדבר הולך להיות עכשיו כמעט בכל המדינה. יש שני אשכולות, אשכול גליל מזרחי, אשכול נגב מערבי, הם כולם מתנהלים, יש שירות וטרינרי של איגוד חדש.

אנחנו עוסקים בפעילות בתחום בעלי החיים בזרוע אחת, הזרוע השנייה שלנו

בפעילות בתחום מזון מן החי, ואני אתן ממש ככה איזה ... על כל נושא ונושא.
מה אנחנו עושים בתחום בעלי חיים? אנחנו מסדירים, בעצם, את כל מה שקשור
ליחסים שבין בעלי חיים לבני אדם, באמצעות הסברה, פיקוח, אכיפה, מניעת
מטרדים.

אנחנו פועלים למניעת כלבת, היום אנחנו מדברים על נגיף שקוראים לו קורונה,
כולנו מבוהלים. אבל הנגיף המסוכן ביותר בעולם למעט... שהייתה פה רשימה,
זה כלבת. מתחת לאבולה וכו', אבל כלבת צריכים לזכור, אנחנו מעל מאה שנה,
אין תרופה לכלבת. כלבת היא מחלה שאם מישהו נדבק, ומתחיל להראות סימנים
קליניים, גורלו אחד. חד סטרי. מוות.

אנחנו מדינה שבשנה שעברה עשרות מקרים של בעלי חיים נמצאו כלובים בכלבת.
רק באמצעות עבודה, באמת, סיזיפית ומוצלחת של השירותים הווטרנריים של
המדינה וברשויות, זה לא עבר, למעט שלושה מקרים בעשרות השנים האחרונות
בבני אדם, זה לא עבר לבני אדם. בהודו למשל, אלפי אנשים, אלפים, מתים
ממחלת הכלבת.

מר יוסי ברודני: מה זה החיסון שנותנים?

ד"ר אבי שפירא: חיסון שניתן לכלבת לבעלי חיים, עובד ב-99% מהמקרים, לא
ב-100%. קרו מקרים שכלבים מחוסנים נדבקו בכלבת. אני אגיד לכם, למשל,
אדם ש...

מר משה מרר: אנחנו מקבלים כשאנחנו נוסעים לחוץ לארץ.

רו"ח גל לנצ'נר: כמו הזריקה שאני מקבל אחרי שנשכו אותי.

ד"ר אבי שפירא: נכון. שני הדברים האלה, במיוחד אחרי שנשכו, קודם כל, לא
נותנים אותה מיידית, כיוון שיש לחיסון הזה הרבה מאוד סיכונים. הרבה מאוד

סיכונים. זה לא חיסון חף מזה, יש לו תופעות אלרגיות, אני מקבל באופן קבוע את החיסון הזה, כל פעם אני חוטף חזק מהחיסון. ממש.

החיסון הזה נועד, ממש, למנוע את הסימנים הראשונים של המחלה, אז הוא עובד. אבל מהרגע שלא עשו את מה שצריך לעשות בדרך, לא הסגירו את הכלב, לא בדקו אותו, לא נתנו את החיסון לבן אדם ברגע הנכון, אם התחילו סימנים, הדרך חד כיוונית.

אני לא אשכח שהייתי שלוש שנים, אולי, רופא וטרינר, קיבלתי שיחת טלפון מבית החולים בחדרה, בטעות הגיעו אלי, אני אפילו לא יודע איך ושאלו אותי, מדבר איתי רופא, רופא אומר לי – שמע, יש לנו כאן חייל עם סימנים כאלה וכאלה וכאלה, הוא שכב... חושב שאולי היה לו איזה סיפור, שאולי הוא ננשך על ידי איזה בעל חיים. הרופא אמר לו לך, נתן לו ג' ושתשכב באוהל, ולא עשה שום דבר. יכול להיות שזה כלבת?

אמרתי לו – תתאר לי את הסימנים, הוא מתאר לי את הסימנים אני אומר לו שמע, בתור וטרינר, אני לא רופא, זה נשמע לי הכי כלבת בעולם. החייל הזה מת. החייל הזה מת, זה היה אחד האירועים הבודדים בתולדות המדינה בעשרות השנים האחרונות של זה, וזו פעילות שאנחנו מבצעים, פעילות שבעצם זה שהיא מוצלחת, אז כמעט אף אחד לא שומע עליה ואני שמח על זה.

אנחנו מפקחים על כלבים מסוכנים – יש כלבים מסוכנים, יש כלבים שנושכים יותר מנשיכה אחת והם מוגדרים כמסוכנים, יש להם זה. אנחנו אמונים על מניעת התעללות וסבל של בעלי חיים, אנחנו מקבלים המון תלונות ומטפלים בהן.

מפקחים על פינות חי, על מכירת בעלי חיים, מסייעים לרשות הטבע והגנים בהגנה על חיות בר, אם דיברנו על עטלפים וכו', אז לא רק עטלפים, ציפורים דורסות וכו', כמעט פעם בשבוע אנחנו מגיעים לספארי לטיפול.

עוסקים במניעת מחלות מבעלי חיים, יש הרבה מאוד מחלות שיכולות לעבור מבעלי חיים, לאו דווקא מחלות קשות כמו כלבת.

מווסתים את אוכלוסיית חתולי הרחוב, על ידי עיקור וסירוס.

מטפלים ומשקמים בעלי חיים משוטטים, פצועים. אנחנו בפירוש נותנים עזרה, לפחות עזרה ראשונה, ודואגים שהמשך טיפול יתבצע במרפאות של עמותות שאני שמח שהן פה, כי לצערי הרב המדינה לא נותנת, ובמסגרת האיגוד החדש, אני מדבר על זה, יש לנו כוונה ממש להרים את השירות הזה של מתן טיפול בבעלי חיים משוטטים לרמה קצת יותר גבוהה. וכמובן, פרויקט אימוץ כלבים נטושים. מחסנים כלבת בכל שעות הפעילות שלנו, תחנת ההסגר, מנהלים תחנת הסגר, מניעת מפגעים מבעלי חיים. אנחנו מטפלים, בעצם, בתלונות תושבים, מענה מידי במשך 14 שעות ביום, מישהו שאל אותי, 14 שעות ביום יש לנו פקח בשטח, לא פחות מזה. כוננים – 24/7.

יש כאן דוגמאות של פעילויות עם עמותת חבר בי, שביצענו ימי אימוץ, זה אחד הדברים שאנחנו ממש שמים עליהם דגש. כלומר, כלבים שמגיעים לכלביה, נמסרים לאימוץ. זו הדרך שאנחנו מטפלים. כלומר, אנחנו דואגים, כלבים לפעמים מחכים אצלנו הרבה מאוד זמן, ובסופו של דבר הכלבים האלה נמסרים לאימוץ. ימי אימוץ שערכנו, אנחנו קיבלנו תמיכה עתידית של המדינה בקיום ימי אימוץ, שנשמח גם לקיים כאן יום אימוץ כזה.

אנחנו מוצאים בתי אומנה למלווים, האיגוד לא מוסר בעלי חיים שלא מעוקרים ומסורסים, אנחנו כל בעל חיים שאנחנו מוסרים, מעוקר ומסורס אצלנו במרפאה בשירותים הווטרינריים.

עיקור חתולי רחוב, אני חושב שחוץ מתל אביב, שהיו קודמים לנו, אנחנו היינו אחריהם, משנת 2009/10 פועלת מרפאה לעיקור חתולים אצלנו באיגוד. אלפי חתולים עוקרו אצלנו. הכמויות הן כמויות אדירות. אין פתרון אחר שמותר היום לבצע והדבר הזה, שומר על בקרה מסוימת בכמויות החתולים, שומר עליהם ומונע מחלות מחתולים, והכי חשוב זה שיש המון אנשים שהחתולים יקרים לליבם, הפעולה הזו עוזרת לאנשים האלה. האנשים האלה ממש מוקירי תודה על הפעילות.

מר הרצל ארביב: בשנות החמישים היו מחסלים חתולים בארץ.

ד"ר אבי שפירא: כן, אני כשנכנסתי לעבוד, הכתבה שהופיע יום למחרת קבלתי לעבודה זה על הרעלת חתולים המונית בראשון לציון, העולם השתנה. מבחינת בעלי החיים, הדברים משתנים.

מר הרצל ארביב: היו יורים בחתולים, עובד עירייה, הייתה לו סמכות בלילה להסתובב, לירות בחתולים.

ד"ר אבי שפירא: השתנו דברים, אנחנו... ואני שמח על זה.
(מדברים ביחד)

ד"ר אבי שפירא: דוגמאות של מקרים, אני אעבור על זה הלאה, של צער בעלי חיים. כל מקרה כזה זה מקרה אמיתי, מקרים שטיפלנו בהם. מצד שני, אנחנו רואים שוטטות בעלי חיים, כשהקריטריון הוא לאו דווקא אכיפה מענישה. אנחנו מנסים לשכנע ולהסביר לאותם אנשים שהכלבים שלהם משוטטים ומשחררים, שהם מפקירים את הכלבים שלהם. אין כלב שנדרס או הורעל, והלך עם רצועה. זה לא קורה.

כלב שנדרס או הורעל, אותם אלו שאנחנו מחלצים, מפרפרים ברחובות עם הפקחים שלנו, אלה כלבים שתמיד הלכו לבד, חופשיים. אז כלומר אנשים שאומרים – מה אתם רוצים? הכלב שלי לא תוקפני, זה לא בשביל התוקפנות, זה בשביל הכלב שלך. כמו שאתה לא נותן לילד שלך, בן שלוש, להסתובב לבד על הכביש, לא תיתן לכלב שלך לעשות את זה. ככה אנחנו גם מביאים אותם למודעות רעננה. אני חושב שבעניין הזה, יש איזשהו שינוי גישה. הזרוע השנייה – פעילות בתחום מזון מן החי. לצערי הרב זה, לא לצערי, זה תחום חשוב בצורה בלתי רגילה שאנחנו עוסקים בו, אבל... אנחנו נציגים, בעצם, של משרד הבריאות ברשויות המקומיות.

עו"ד משה קייקוב: אתם הולכים כאילו לראות, אם מדווחים לכם על בשר שהגיע למקומות...

ד"ר אבי שפירא: כן, כן. אנחנו נציגי משרד הבריאות. אנחנו מקבלים מהם הנחיות, מבצעים פיקוח, בעצם, מהרגע שבעל החיים חי, עד הרגע שהוא הגיע אלינו לצלחת, בסופו של דבר. מפקחים על מוצרי, גם בהובלה, גם באחסנה, גם במכירה. במוסדות חינוך, אנחנו מבצעים בדיקות של כל הרכבים של מזון שהגיע ממוסדות החינוך. עוברים אצלנו במגרש הבדיקות, כל יום, עשרות רכבים כאלה.

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת, שאם יש באיזשהו בית ספר הרעלה, אזד מרימים טלפון אליכם, ואתם ישר הולכים לבדוק?

מר משה מרר: גם מוצרים מבושלים?

ד"ר אבי שפירא: כן. כל דבר שמקורו, אנחנו בעיקר, בסופו של דבר, מזון שמקורו מן החי, הרבה פעמים מערבים אותנו גם בדברים אחרים שקשורים. למשל, היה מבצע שטיפל בנושא חלוקת לחם, שהיו מחלקים את הלחם ושמים אותו לפני החנות, והחתולים היום מהר מאוד זה, והמבצעים שעירבו אותנו, ואנחנו פעלנו בהם, במחסומים בכבישים לאיתור הברחות. היה לנו סיפור בגבעתיים, שגילינו אטליז שקיבל, באופן קבוע, בתוך הבגאז', כמויות אדירות של בשר מהשטחים. עשינו שם מעין מארב. זאת אומרת, זה פעולות שאנחנו עושים באופן שוטף.

מר מנחם צרויה: כמה אנשים יש לכם שעושים את זה?

ד"ר אבי שפירא: יש לנו שבעה רופאים וטרינריים, חמישה...

מר מנחם צרויה: הם מסתובבים?

ד"ר אבי שפירא: כן, כן. שבעה רופאים.

מר מנחם צרויה: מה שמצאתם, זה בטח מידע שהיה לכם.

ד"ר אבי שפירא: נכון.

מר מנחם צרויה: או שזה היה...

ד"ר אבי שפירא: תראה, זה ברור לך שמגיעים,

מר מנחם צרויה: לא, אני שואל האם לאכול בשר במסעדה או לא, כי...?

ד"ר אבי שפירא: אז קודם כל כן. כל עוד לא קיבלנו מידע אחר, ואנחנו מנסים,

מר מנחם צרויה: לא, כל עוד אני לא יודע,

מר משה מרר: אני מציע לך לא לאכול.

ד"ר אבי שפירא: דווקא אני רוצה לציין לטובה, דווקא אצלכם כאן בגבעת שמואל, במחלקת רישוי עסקים, ובכלל בנושא פיקוח על עסקים, יש כאן שיתוף פעולה מדהים, שבו כשאנחנו מוצאים ליקויים כאלה, מוזמנים לכאן לשימוע ולתיקון הליקויים, עד כדי צווי סגירה וכו', ומי שלא בסדר, מטפלים בו בצורה, אני משווה את זה לערים סמוכות אליכם אפילו, פשוט עובד מעולה.

מר יוסי ברודני: אצלנו, מי שמוסמך זה אבי טויטו, הוא עבר את ה...

ד"ר אבי שפירא: עובד פנטסטי.

מר הרצל ארביב: גם נועם בסיפור, לא?

מר יוסי ברודני: נועם הוא מנהל אגף שפ"ע. בפועל, את הבדיקה הפיסית בפועל וכל הדברים האלה, בכל הנושא של בתי מזון פה וכו', מבחינה בריאותית ובריאות, זה אבי.

ד"ר אבי שפירא: מבחינת סמכויות, למשל, הסמכות להשמדת מזון בכלל, היא השמדה של הרופא הווטרינר. אפילו למשרד הבריאות, דרך אגב, אין הסמכה להשמיד מזון. מביאים לנו, שאנחנו נבצע את ההשמדה, וניתן את האישור שבאמת הבשר הזה צריך להיות מושמד. אנחנו מבצעים, כמו שאמרתי, פעילות של כל נושא ההסעדה של מוסדות חינוך. מזון חס שמסופק ביום הגשתו, עובר דרכנו הרבה פעמים, במקורות. כל ספק יודע שהוא צריך לקבל את האישור שלנו. יש כאן איזושהי תוכנית, איזושהי פנטסיה שהיא לא בהכרח תמומש.

מר משה מרר: אתם בודקים את האוכל על בסיס יומי, של בתי הספר?

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר משה מרר: של בתי הספר?

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר משה מרר: גם פה?

ד"ר אבי שפירא: כן. זו דרכנו, פותחים את הרכבים, בודקים טמפרטורה של המכוניות, איך המזון מוחזק, החזרנו כבר, תראה, זה דבר רגיש – כי ברור לנו לגמרי שאם מצאנו משהו לא תקין, אנחנו נאלצים, אולי, להחזיר את הדבר הזה, אז אולי בית הספר נשאר ללא מזון. אז תמיד יש לנו חלופות, אנחנו דואגים,

מר צחי פרץ: עדיף ללא מזון, מאשר...

ד"ר אבי שפירא: בסדר, אנחנו ישר דואגים לחלופות, זה כמעט אף פעם... אנחנו מאוד מנסים שזה לא יפגע. כמו שניסיתי ככה, ממש בקצרה, להציג את הפעילות של האיגוד. ובעצם, זה כל מה שעומד על הפרק, בעצם להסדיר באופן כללי את מה שכבר מבוצע הרבה מאוד שנים.

לגבי נושאים אחרים, יש כאן איזשהו גרף, שבעצם מציג לכם, בעצם, את החלופות שיש. כלומר, יש את החלופה של המשך מתן שירות שלנו, לעומת מחלקה עצמאית.

מר הרצל ארביב: זה אפשרי עדיין?

ד"ר אבי שפירא: שמה?

מר הרצל ארביב: מבחינת משרד החקלאות, להמשיך לקבל שירותים?

ד"ר אבי שפירא: לא.

מר הרצל ארביב: לא. זאת אומרת, כרגע זה לא המצב.

מר צחי פרץ: האפשרות השנייה היא להקים מחלקה.

מר הרצל ארביב: כן, ברור. או שמצטרפים לאיגוד, או שמקימים מחלקה. אלה שתי האפשרויות, אוקיי, הבנתי.

מר משה מרר: במתכונת החדשה, מה שהבנתי זה בתי הספר. אבל במתכונת החדשה, שיהיה רופא ושלא יבדקו... אני מדבר על 2022, הבדיקות יעשו במקום? כאילו, יבואו, יבדקו את האוכל של הילדים?

ד"ר אבי שפירא: הבדיקות אצלנו במגרש הבדיקות, כמו שהיה. אם תבוא מחר...

מר משה מרר: לא, אני מכיר את המקום.

ד"ר אבי שפירא: לא, לא, תבוא מחר, אתה תראה שלט של כל ספקי ההזנה של בתי הספר, שהבדיקות נמשכות משעה 9:30 עד 12:30 כל יום. הם יאלצו להיבדק כל יום על ידינו, בלי זה לא נאשר מזון. צריך לזכור, כל הנושא הזה של המזון לילדים, הוא סופר רגיש וזה לא...

מר משה מרר: כל היתר הולך להשתנות, אתם תצטרכו לבדוק בחנויות.

ד"ר אבי שפירא: נכון. זה לגבי המזון הרגיל, לגבי מזון של הסעדה של מוסדות חינוך, ימשיך להתבצע אותו הדבר.

עו"ד משה קייקוב: אפשר כמה שאלות?

ד"ר אבי שפירא: רק לגבי השקף הזה, טיפה לחדד ולהבין. כרגע אנחנו יושבים מול שתי חלופות, החלופה של שירות וטרינרי עצמאי, לעומת שירות קיים ואני

מצטער, אבל זה קצת קטן, אז אני מקווה שאתם רואים. השירות שלנו, של 24/7 מבחינתי, שמקיף בתוכו צוות של רופאים וטרינריים, שבעה רופאים וטרינריים, צוות של מפקחים, וטרינר שנמצא בשטח, צוות של קבלה שמנהל את העניין הזה ומפעיל את העניין, לעומת סיטואציה שאתם יכולים, כלומר, אפשר לבוא אליה, וחלק מהרשויות ככה נוהגות, למרות שאני עוד פעם אומר, התנועה היא חד סטרית לכיוון האיגום וההתאחדויות. אם תעסיקו רופא וטרינר במשרה אחת, ותעסיקו משרת מפקח אחד בלבד, שיעבוד שמונה שעות ביממה, ומזכירה אחת בלבד, רואים את ההבדל בהוצאות. לאיגוד, בסיטואציה החדשה, סכום 284 אלף ₪, שזה סכום דומה מאוד למה שהיה. ניסינו לקבע את המצב, למצב שקיים, לגבי כל הרשויות. ברור היה לנו לגמרי, שאם פתאום נבוא לרשויות המקומיות ונגיד להם – תראו, אתם הולכים להצטרף לאיגוד ולהעלות את ההוצאות שלכם, אז זה לא היה עובד, מצד אחד, ברור לחלוטין, וקיבענו, בעצם את המצב, כמעט לכל הרשויות המקומיות. כשאפילו עצם ההצטרפות של עיריית רמת גן, מסייעת לכולנו בזה. לעומת המצב השני, שבו רואים מצב שבו הסכום הוא כפול של מחלקה וטרינרית, אם רוצים להתחיל להיכנס לנתונים, רק משכורת של רופא וטרינר שנתית, היא יותר מהסכום השנתי שאמורה העירייה לשלם עבור השירות.

מר הרצל ארביב: מה הסיבה שרמת גן יצאה? מה הסיפור שלהם?

ד"ר אבי שפירא: רכילות.

מר הרצל ארביב: אין רכילות, אתה מוקלט.

ד"ר אבי שפירא: אתה צודק.

מר יוסי ברודני: הרצל,

ד"ר אבי שפירא: אחר כך, אם תרצו אחר כך אני מוכן להגיד.

מר הרצל ארביב: טוב, בסדר.

ד"ר אבי שפירא: מה שבטוח, אני כן יכול לבוא ולהגיד, סיבות לא ענייניות. במועצת העיר שלהם, נשאל הגזבר מספר פעמים, אחרי הפרישה, וביקש לספק מספרים לגבי העלויות שעולה המחלקה הווטרינרית החדשה, לעומת המצב הישן, וכולם קיבלו תשובה, אין מה לעשות, אנחנו משלמים פי שלושה, פי ארבעה, כדי לקבל שירות וטרינרי, לעומת המצב הישן. אלה התשובות שניתנו.

מר משה מרר: זאת אומרת, אותו שירות יהיה.

ד"ר אבי שפירא: מה?

מר משה מרר: אותו שירות.

מר הרצל ארביב: אתם לא נותנים קנסות? או שזה נשאר אצלכם הקנסות?

מר משה מרר: לא, אצלם זה אפס. לא יהיו קנסות.

מר הרצל ארביב: אתם נותנים קנסות, או אנחנו?

מר צחי פרץ: הקנסות זה נטו של השירות המקומי. ההכנסות נמצאות למעלה, זה השתתפות נטו. אנחנו צריכים לשלם לשנת 21, 284 אלף ₪.

מר הרצל ארביב: לא, אני מדבר על קנסות. ההכנסות של הקנסות הולכות

אליכס?

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר משה מרר: וגם ההכנסות שיהיו פה על ידי הפקח שלנו.

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר משה מרר: הולך אליכס.

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר הרצל ארביב: הולך אליכס, זו התשובה.

גב' מירי אברג'יל: ככה זה היה גם קודם.

מר משה מרר: לא, זה לא היה קודם ככה.

ד"ר אבי שפירא: בואו נעבור שנייה רגע על המספרים. יש לכם כאן, בהנחה שיש מחלקה וטרינרית עצמאית, יש כאן את רשימת ההוצאות, ובאמת זו רשימה חלקית בלבד, כי לא הוכנסו כאן הוצאות קבועות, ולא זה, זה ממש הדברים הבולטים, שזה שכר רופא וטרינר, שכר פקחים, שכר מזכירות, רכב שיש ועוד הוצאות נלוות. אלה ההוצאות.

אחר כך, יש למטה את כל ההכנסות שהייתם מקבלים, הייתם מקבלים אגרות כלבת, הייתם מקבלים וכו', ובסוף בסוף, השורה התחתונה, זו ההוצאה, ההוצאה היא של 577,000 ₪. זה מה שתוציאו נטו, בסופו של דבר.

לעומת, המצב שבו כל מה שאתם משלמים, נכון, אתם לא תקבלו את האגרות,

אתם לא תקבלו את הקנסות, אתם תשלמו 288 אלף ₪ לאיגוד, זהו. זה הכול, בזה זה יסתיים.

ברור לגמרי שמבחינה כלכלית מה התשובה. ואני חייב להגיד, ברור לי שגם השירות עשרות מונים הוא...

מר משה מרר: טוב, אין ספק לגבי השירות, הכול בסדר. אבל הבנתי שהמדינה הולכת לחוק חדש, שמשלמים לרשויות את הרופא.

ד"ר אבי שפירא: לא, זה לא משלם,

מר משה מרר: מה זאת אומרת?

ד"ר אבי שפירא: לא, אתה רואה שיש את אגרת הפיקוח למזון,

מר משה מרר: אוקיי.

ד"ר אבי שפירא: רק פיקוח על מזון, זו אותה אגרה שהייתה באמצעות אגרת בדיקות משנה, הופכת להיות אגרת פיקוח בשווקים, מחליפים דבר אחד בדבר שני, זה שווה ערך לחלוטין.

מר משה מרר: זאת אומרת, הם ישלמו לנו את הרופא הווטרינר, חצי.

ד"ר אבי שפירא: מי?

מר משה מרר: המדינה.

ד"ר אבי שפירא: המדינה תשלם אולי 108 אלף ₪. אם תהיו עצמאיים, זה בערך

סדר הגודל של האגרות.

מר הרצל ארביב: שזה ירד פה עכשיו? זה במינוס שם? זה כבר במינוס.

מר יוסי ברודני: בסדר, אנחנו מודים,

עו"ד משה קייקוב: אני יש לי כמה שאלות, ניסיתי להיות מנומס. נתתי לך, הרצל ומשה, בבקשה ממך ארבע חמש שאלות, טוב? בבקשה אל תפריעו לי.

מר צחי פרץ: מתי הפריעו לך?

עו"ד משה קייקוב: שאלה ראשונה, מה קורה בפתח תקווה? אם ידוע לך, יש להם מחלקה משלהם? מה המצב שם?

ד"ר אבי שפירא: לעיריית פתח תקווה יש מחלקה וטרינרית.

עו"ד משה קייקוב: אוקיי, אז שאלה ליוסי, למה אנחנו לא מצטרפים לפתח תקווה ומשלמים פחות, ומקבלים את האגרות אלינו ולא אליהם? למה לא עושים שיתופי פעולה ביחד עם פתח תקווה?

מר משה מרר: לא יכולים.

ד"ר אבי שפירא: לא יכולים, זו בדיוק חוות הדעת, רק במסגרת יצירת אשכולות או איגודי ערים שהם מוסדרים מבחינה משפטית. בדיוק על זה דיברה חוות הדעת של משרד החקלאות. הרי מה עד עכשיו היה?

עו"ד משה קייקוב: אני מדבר על אותם אשכולות, מי הם האשכולות האלה?

ד"ר אבי שפירא: האשכולות, טוב,

עו"ד אילנה תמס: לא הבנתי, מה שאלת?

עו"ד משה קייקוב: שאלתי למה אנחנו לא יכולים להצטרף לפתח תקווה הקרובה, לחסוך בעלויות ולקבל לנו את אותם דו"חות וקנסות שאנחנו נותנים, ולא להעשיר את הקופה של האיגוד.

מר צחי פרץ: פתח תקווה היא לא איגוד, מה זאת אומרת?

עו"ד אילנה תמס: פתח תקווה היא לא איגוד, יש לה וטרינר משלה.

עו"ד משה קייקוב: אני יודע, למה לא להצטרף לפתח תקווה?

עו"ד אילנה תמס: אתה לא יכול להצטרף, כל רשות,

עו"ד משה קייקוב: הוא אומר שיש אשכולות של ערים, שאפשר להצטרף אליהם.

עו"ד אילנה תמס: לא, איגודי ערים.

ד"ר אבי שפירא: משרד הפנים, יש לכאורה שלוש אפשרויות, רשות מקומית יכולה להקים מחלקה אחת,

עו"ד משה קייקוב: זה הבנתי, או לאיגודים.

מר יוסי ברודני: משה, יש לי שאלה לשאול אותך, אתה התכוונת לישיבה הזאת?

עו"ד משה קייקוב: מה זה התכונתי? בטח, עברתי על זה,

מר יוסי ברודני: התכונת.

עו"ד משה קייקוב: כן.

מר יוסי ברודני: ועלו לך שאלות לשאול אותן, נכון?

עו"ד משה קייקוב: למה לא שלחתי? את זה לא אמרת להרצל ולמשה, לי אתה...
והם יושבים ושואלים שאלות.

מר יוסי ברודני: משה, אני לא פה כדי לריב, באמת.

עו"ד משה קייקוב: אני שואל אותך, אם היית אומר את זה להרצל או למשה,
אין לי בעיה.

מר יוסי ברודני: זה לא אותו הדבר, אם היית בא ושואל עכשיו, הציגו פה מצגת
פעם ראשונה, באים ושואלים עליה שאלות... לא היה פה פתח תקווה, פתח
תקווה לא כתוב פה. זה כל מה שאני רוצה...
אני בא ואני אומר, שיכול להיות שבאחת השאלות אתה תשאל שאלה טובה, ולא
תהיה לנו תשובה לתת לך.

עו"ד משה קייקוב: אוקיי.

מר יוסי ברודני: אז אם היית שולח את השאלות לפני כן, אז גם אנחנו
מתכוננים, כדי לכבד אותך, וכדי לענות לך טוב יותר, בסדר? וכדי לא ליצור פה

דיון על זה שעכשיו, מסבירים לך שפתח תקווה זה לא איגוד, ואתה עוד פעם שואל למה לא להתחבר לפתח תקווה. ועוד פעם יגידו לך שפתח תקווה זה לא איגוד, ואתה תגיד אוקיי, אז למה לא להתחבר לפתח תקווה? וזה בדיוק השיח שיכול להיות שאחרי זה, אם היית שומע את התשובה, אז היית בא ושואל עוד שאלה שנייה, וזה בסדר גמור.

אבל אני אומר שוב, כל פעם אנחנו באים לפה, ואז אוקיי, עכשיו הפתעה, בואו נראה מה השאלות. קיבלת תשובה על השאלה הראשונה?

עו"ד משה קייקוב: כן, הבנתי. יש לנו רק שתי אופציות, או מחלקה וטרינרית, או זה. מה שאמרת, איגוד של מספר ערים ביחד, שנקרא אשכול ערים, אין לנו אופציה שלישית, הבנתי נכון?

ד"ר אבי שפירא: אשכול ערים זה איגוד ערים.

עו"ד אילנה תמס: איגוד ערים.

ד"ר אבי שפירא: תשתמש במונח הנכון.

עו"ד משה קייקוב: אוקיי. עוד שאלה שרציתי לדעת, מה היתרונות בהקמת מחלקה וטרינרית בעיר, לא מה החסרונות, מה היתרונות? חסרונות אמרתם – עלויות פי 2, מה היתרונות?

מר משה מרר: אין.

עו"ד משה קייקוב: משה, ביקשתי ממך לא להפריע, בבקשה ממך. אני כל דבר לפני שאני קונה, אני שואל – יתרונות, חסרונות, בדגש על ה...

ד"ר אבי שפירא: אין יתרונות, לדעתי. יש משהו שדחפתי במשך עשרים שנה ויש משהו שאני וד"ר רפאלוביץ' הצלחנו במשרד הפנים, בעצם, להקים את שני האשכולות הנוספים של...

מר יוסי ברודני: יש לי שאלה אליך, משה. מה היתרונות בלהקים מחלקה בעירייה?

עו"ד משה קייקוב: לא, כי אני,

מר יוסי ברודני: אני לא בבחינה עכשיו, סליחה...

עו"ד משה קייקוב: כשבאים אליך ואומרים לך להצטרף לאיגוד של חברות המים, ואתה אומר – אני לא משלם לאיגוד של חברות המים, כי זה לא משתלם לנו, אז אני שואל את אותו הדבר פה, למה...

עו"ד אילנה תמס: אבל אתה רואה שזה לא משתלם.

מר יוסי ברודני: סליחה, אילנה, סליחה, משה.

עו"ד משה קייקוב: אבל כשהוא עושה את הבדיקה בעצמו,

עו"ד אילנה תמס: לא, אבל זו בדיקה של הגזבר.

מר יוסי ברודני: אילנה, אילנה סליחה,

עו"ד משה קייקוב: אבל איפה ה...

מר יוסי ברודני: משה, אני רוצה שאתה תספר לי מה היתרונות של להחזיק מחלקה כאן. אני רוצה שאתה תספר לי, הרי אתה לא בוחן אותי, אם אתה בוחן אותי, אז אני מחזיר את השאלה אליך. אני אגיד לך, בבקשה, בוא ספר לנו, בוא תגיד לנו אני חושב שלא כדאי להצטרף לאיגוד ערים, וכדאי להקים פה מחלקה, והסיבות הן א', ב', ג'. אל תבחן אותי.

עו"ד משה קייקוב: יוסי, כשאני שואל רק שתי שאלות, אני אקבל תשובות ואחרי זה אני אגיד לך את דעתי. קודם כל,

מר יוסי ברודני: אדוני הנכבד, אני לא נותן לך תשובה לדבר הזה, אני אומר את זה פה לפרוטוקול. אתה רוצה? אתה יכול לבוא פה לאנשים ולהסביר להם למה לא כדאי להצטרף לאיגוד ערים, וכדאי שתהיה פה מחלקה, כי אתה בדקת א', ב' ו-ג'.

עו"ד משה קייקוב: טוב, אני רוצה לשאול עוד שאלה. האם אתם מתחייבים, תוך כמה זמן אתם מטפלים בקריאה? או שאין התחייבות? יש קריאה, ארבע שעות? תוך 24 שעות? אני רוצה להבין מה היתרונות שאתם...

ד"ר אבי שפירא: ודאי.

עו"ד משה קייקוב: מה, מה אתם מתחייבים?

ד"ר אבי שפירא: כמו לכל עירייה. אנחנו גוף ציבורי שבעצם משפטית, הוא נבנה כמו רשות מקומית. גם לנו יש אמנת שירות, גם לנו יש SLA, גם לנו יש הגדרות של מה זו קריאה שאנחנו צריכים לבוא תוך שעה וחצי, ובאילו קריאות אנחנו צריכים לטפל תוך שעה וחצי, בלי ל... אלא במהלך שעות היום, באיזה קריאות אנחנו אמורים לטפל בהן תוך 24 שעות, ועם הרשות המקומית.

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת, אתם עושים סלקציה בין קריאה לקריאה, אין פה איזשהו משהו כמו, נגיד חברה...

ד"ר אבי שפירא: אם ידווחו לי על כלב גוסס, אני אהיה שם תוך שעה וחצי, במקסימום. הכלב תוך שעה וחצי, הוא יהיה אצלי במרפאה בטיפול, אם ידברו איתי על כלב שעושה צרכיו ומישהו מתלונן עליו, שכל יום הוא עושה את זה, אז אנחנו לא נגיע תוך שעה וחצי.

גם למוקד של כל עירייה, יש סדרי עדיפויות, על פי סבירות והיגיון. באותה מידה, אנחנו גם מנהלים את סדרי העדיפויות מול הרשויות המקומיות. אם מבקשת הנהלת העירייה, או מנכ"ל עיריית מסוימת – אני רוצה עכשיו שתהיו בכל הגנים הציבוריים, תעשו סיורים יזומים, שזה דרך אגב לא עושים כמעט בשום מחלקה וטרינרית, כי אין להם כוח אדם, סיורים יזומים בגנים הציבוריים לאיתור כלבים משוטטים, אנחנו עושים את זה, ואנחנו עושים את זה ברשויות מקומיות הרבה מאוד, בגלל שיש לנו את כוח האדם.

עו"ד משה קייקוב: טוב. עוד שאלה, הפניה של האזרח היא ישירות אליכם, או דרך העירייה?

ד"ר אבי שפירא: גם וגם.

עו"ד משה קייקוב: זה טלפון שבור? אני פונה לעירייה והם צריכים לחפש אתכם?

ד"ר אבי שפירא: האזרחים מכירים את המספר שלנו,

עו"ד משה קייקוב: מתקשרים אליי ואני אומר לך – תשמע, יש לי פה בעיה של

חתולים, אתה אומר לי – חכה, תפנה לעירייה לא אליי, אני לא מטפל?

ד"ר אבי שפירא: אנחנו מטפלים.

עו"ד משה קייקוב: יש תעריפים מיוחדים לשעות לילה, לקריאות שאינן בשעות היום?

ד"ר אבי שפירא: אין תעריפים בכלל.

עו"ד משה קייקוב: זה הסכום וזהו? יש עוד מעבר לכך? מה סדר גודל ההכנסות הממוצע שאתם מקבלים מקנסות?

ד"ר אבי שפירא: הכול כתוב כאן.

עו"ד משה קייקוב: לא ראיתי.

ד"ר אבי שפירא: זו הערכה, זה לא משהו ש...

עו"ד משה קייקוב: מה ההערכה? לא ראיתי את הסכומים, זה קטן מדי.

ד"ר אבי שפירא: 20 אלף ש"ח מקנסות.

עו"ד משה קייקוב: בשנה?

ד"ר אבי שפירא: בשנה.

עו"ד משה קייקוב: יש לכם גם תמיכה על ידי המדינה? או ש...

ד"ר אבי שפירא: לפרויקטים מיוחדים של עיקור וסירוס, כל הרשויות המקומיות יכולות לקבל תמיכת מדינה. אנחנו עשר שנים מקבלים תמיכה מהמדינה, בגלל יתרון הגודל שלנו. בגלל שכשאנחנו מציגים בתמיכות שאנחנו מבצעים עיקור וסירוס של 3000 או 4000 חתולים, אזי אנחנו מקבלים כל שנה את התמיכה.

בעוד שלמשל, רק אני אתן דוגמא, עיריית רמת גן שהשנה הגישה בקשה לתמיכה, ובגלל שהיא כתבה שם רק 2000, לא קיבלה תמיכה. כלומר, זה רק מראה את יתרון הגודל. מי שקיבל תמיכה השנה זה עיריית תל אביב, עיריית חיפה, אשכול גליל מזרחי, אשכול נגב מערבי, כל הגופים הגדולים.

עו"ד משה קייקוב: כשאתם מקבלים תמיכה, אתה מוריד לנו את התעריף, או לא? או שזו תמיכה...

ד"ר אבי שפירא: התמיכה מחייבת השתתפות של חצי של המדינה, וחצי של הרשות המקומית.

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת, ה-200 ומשהו אלף ש, זה חצי?

מר צחי פרץ: לא, לא, לא, זה לא קשור. יש פרויקטים של סירוס חתולים.

עו"ד משה קייקוב: אוקיי.

מר צחי פרץ: הם מגישים עבור כל הרשויות קול קורא, זה מה שהוא התכוון ליתרון הגודל שלו. קיבל עבור 50 אלף חתולים. אומר, עבור גבעת שמואל יש הקצאה של 1000 חתולים, זאת אומרת שהרשות צריכה לעשות מאצינג. אם תסתכל בספר התקציב, יש סעיף מיוחד – עיקור חתולים השתתפות הרשות.

עו"ד משה קייקוב: הבנתי.

מר צחי פרץ: זה בנפרד.

רו"ח גל לנצ'נר: אבל עכשיו זה יהיה פיקס.

מר צחי פרץ: לא, לא, לא ישתנה. זה לחוד, בנוסף.

ד"ר אבי שפירא: כיוון שכל רשות יש לה צרכים מסוימים. אתם לא צריכים להיות בנושא הזה כמו... שכל אחד,

מר משה מרר: את הקול קורא אנחנו מגישים?

מר צחי פרץ: לא, הם מגישים קול קורא.

עו"ד משה קייקוב: האם יש לכם איזשהו מנגנון ... בעירייה, שאתם עושים ביקורות אקראיות, ביקורות יזומות אקראיות, בלי ש... למשל, אתה קופץ פה לחנות X, ואתה רואה אם המסעדה יש,

ד"ר אבי שפירא: כל הזמן. אנחנו, יש לנו השתתפות, כמו שאני אמרתי,

עו"ד משה קייקוב: איך אני אדע שהעירייה מפעילה אתכם בימים האלו להיכנס למסעדה הזאת או...

ד"ר אבי שפירא: יש דו"חות, אתה יכול לבדוק את הדו"חות.

עו"ד משה קייקוב: יש תוכנית עבודה מסודרת?

ד"ר אבי שפירא: לחלוטין.

מר יוסי ברודני: אבי טויטו, אין פה,

עו"ד משה קייקוב: פתאום נכנסים למסעדה, בודקים ישר?

מר יוסי ברודני: ברור.

ד"ר אבי שפירא: היו מקרים שבהם בעלי מסעדות לא אפשרו להיכנס, תוך שנייה הייתה משטרה, תביא תעודה, היו סגירות עסקים. מבצעים...
(מדברים ביחד)

ד"ר אבי שפירא: מבחינת מהות הדברים, הכול כמעט נשאר אותו הדבר, אפילו להיפך. יש לכם, בעצם בהיותכם חלק מתוך האיגוד, יש סעיף...

מר משה מרר: כולם יכנסו? ברשימה הזאת שראינו, הארוכה הזאת?

ד"ר אבי שפירא: כן.

מר משה מרר: נכנסו כולם, כולם עברו.

ד"ר אבי שפירא: אם מעניין אותך סטאטוס אישורים, אגב, אני אומר ככה. מבחינת כל המועצות היחידות שטרם אישרו, ויש כבר ישיבות מועצה בקריית אונו, וגני תקווה. לשניהם יש כבר ישיבות מועצה שהם אמורים לאשר. כבר הביעו נכונות והסכמה עם כל הבדיקות האלה.

מר הרצל ארביב: כי עד עכשיו הם היו כמונו? שירותים? קיבלו שירותים?

עו"ד אילנה תמס: כן, כן.

עו"ד משה קייקוב: ההסכם הוא לכמה זמן? זאת אומרת, יש הפתעות, אחרי שנה פתאום באים, רוצים 400 אלף?

עו"ד אילנה תמס: אתה תמיד יכול לפרוש.

מר משה מרר: ואז אין לך כלום, אז אתה לא יכול כבר להקים מחלקה.

עו"ד אילנה תמס: אתה מקים, אתה מכלכל את צעדיך... תקרא את ההסכם. זה גם כתוב לך בהסכם, משה.

מר הרצל ארביב: מה מספר המוקד שלכם?

ד"ר אבי שפירא: 6312222.

רו"ח גל לנצ'נר: אני רוצה להגיד שאני קיבלתי מכם שירות לפני כמה חודשים, היה נפלא. הגיע פקח, התקשרו אליי שאני אמתין מיד לחיה הפצועה, ולא יודע למה, אבל החלטתי להמתין. הוא הגיע ועשה עבודה נפלאה.

ד"ר אבי שפירא: תודה שהמתנת, לא כל אחד...

רו"ח גל לנצ'נר: לא, לא, הייתי חייב לחוש את השירות, וגם את התחושה הזאת. מעבר לזה, אני אשמח לשאלה קטנה – לגבי ההכנסות, זה משהו שהיום אנחנו

מקבלים אותו ומחר אנחנו לא נקבל אותו?

ד"ר אבי שפירא: זה אותו הדבר, עשו לך בדיקת צל, אם היית עושה הכול לבד, ההכנסות היו מגיעות אליך. ה-284 זה עלות נטו.

רו"ח גל לנצ'נר: אני שואל על ה-95, על אגרות הרישוי לכיסוי...

ד"ר אבי שפירא: לא, גם היום, הן נכנסות לאיגוד פשוט.

מר משה מרר: זה פיקס, לא נשלם יותר.

מר יוסי ברודני: תודה.

עו"ד אילנה תמס: תודה.

מר הרצל ארביב: אז אתה אוהב חתולים וכלבים? לא הבנתי.

ד"ר אבי שפירא: ודאי.

מר הרצל ארביב: כן?

ד"ר אבי שפירא: אתה יודע, כל וטרינר, איך שהוא נולד הוא רק חולם להיות דוקטור דוליטל.

מר הרצל ארביב: מה אתה אומר.

ד"ר אבי שפירא: ואז הוא מוצא את עצמו עושה דברים, אולי, לא כל כך שהוא

התכוון, אבל...

מר הרצל ארביב: היה לך איזשהו שקף שכתוב שעושים שיחה, חשבתי עם הכלב.

מר יוסי ברודני: היום אני לא אתפלא.

מר הרצל ארביב: בהצלחה.

מר יוסי ברודני: גם חברת המועצה עינת כרמל חייבת לצאת. אנחנו, לאחר שאני חושב שבאמת, הייתה פה סקירה רצינית, ארוכה, אני יכול להגיד גם שהצוות פה, אילנה צחי וגבי, באמת ישבו שעות כדי לעשות את הבדיקות וכו', ובסוף ההמלצה היא להצטרף לאיגוד.

אנחנו לא מאשרים כרגע את ההסכם, אבל ההסכם גם צורף אליכם, ושם כתוב בצורה מאוד ברורה, שאם אנחנו, מסיבות כאלה ואחרות, לא נהיה מרוצים מהשירות, אנחנו יכולים בהודעה לפרוש ולהקים מחלקה, כאשר זו תמיד אופציה. ולכן, בעצם אני רוצה לקרוא את ההחלטה שעליה אני רוצה להצביע, כי אנחנו קצרים בזמנים.

אז עיריית גבעת שמואל מעוניינת להצטרף כחברה לאיגוד ערים לשירותים וטרינריים, אזור דן והמרכז. אז קודם כל, אנחנו בעצם מעוניינים להצטרף כחברים לאיגוד ערים לשירותים וטרינריים באזור דן והמרכז, מי בעד הצבעה על הדבר הזה?

מר משה מרר: אני רציתי רק עוד דבר קטן אחד להגיד,

מר יוסי ברודני: אפשר?

מר משה מרר: הצבעתי.

מר יוסי ברודני: פה אחד, הצביעו כולם. כן, משה?

מר משה מר: אני הייתי רוצה שנבדוק את העניין של השירות לאורך זמן, ולא נחכה לזה. כי לי יש גם דעות אחרות חוץ מאשר... אבל זה בלי שום קשר, את דעותיי אתם מכירים, ואני רוצה שנהיה עם יד על הדופק.

עו"ד משה קייקוב: אתה יודע משהו לגבי עיריית רמת גן אולי?

מר יוסי ברודני: משה, אני יכול להגיד שהמטרה שלנו היא באמת לבוא ולתת שירות טוב יותר, ולכן, אם אנחנו נגיע פה למסקנה בבית הזה, שהשירות שניתן הוא לא שירות טוב, אנחנו לא נהסס לבוא לפה שוב, לבקש לצאת מהאיגוד ולבדוק את הדברים האלה. אנחנו נהיה עם היד על הדופק, בסוף המטרה היא, כמובן, שהשירות יהיה טוב יותר.

הדבר השני, בעצם, עיריית גבעת שמואל מבקשת למנות את נועם ארביבי, מנהל אגף שפע, כנציג העירייה באיגוד. אז גם על זה אנחנו נצביע, מישהו חדש? כתוצאה מזה שאנחנו מצטרפים, יש נציג של העירייה שבעצם מקבל את כל התדרוכים, ובגלל זה אנחנו מבקשים להסמיך את נועם ארביבי, שהוא מנהל אגף שפע, שכל הנושא הזה מתחתיו. אז מי בעד המינוי של נועם ארביבי?

עו"ד משה קייקוב: צריך לבדוק את ההתאמה שלו?

עו"ד אילנה תמס: נציג, נציג של העירייה.

מר הרצל ארביב: הוא האיש הכי מתאים.

עו"ד משה קייקוב: כן?

מר הרצל ארביב: בוודאי.

עו"ד משה קייקוב: צריך לבדוק את ההתאמה.

עו"ד אילנה תמס: הוא מנהל האגף.

מר הרצל ארביב: מר קייקוב, נועם הוא האיש הכי מתאים.

מר יוסי ברודני: עיריית גבעת שמואל מעוניינת להאציל לאיגוד לשם ביצוע תפקידיו, את תחום השירותים הווטרינריים הרשותיים, את כל הסמכויות המוענקות לה על פי כל חיקוק, ובכלל זה סמכות מתן שירותים וטרינריים, הפעלת מערך פיקוח ואכיפה וטרינרי, לפי הדינים הנוגעים לכך בתחומי הרשות. בשל ביצוע תפקידים אלה, יהיו לאיגוד כל הסמכויות הניתנות לרשות, לפיקוח, חיקוק בענייניהם הנוגעים לתפקידים האלו.

לצורך זה, בכל מקום בחיקוק שמדובר בו בעירייה, או ראש הרשות המקומית, יראו כאילו מדובר באיגוד, או ביושב ראש האיגוד. הכול לפי העניין, והוא כאשר אין הוראה אחרת לעניין זה.

האצלת הסמכויות במתכונת זו תהיה אצילה לכל דבר ועניין, חובות וזכויות האיגוד. לעניין זה יבוא כל דבר ועניין במקום חובות וזכויות הרשות. אוקיי?
אנחנו בעצם מאצילים, זה משה, מה שאתה בעצם באת ואמרת, אנחנו מאצילים את סמכותנו בכל מקום שכתוב – עיריית גבעת שמואל, או ראש הרשות, בעצם אנחנו מאצילים את זה לאיגוד.

עו"ד משה קייקוב: יכול משהו ולתבוע אותם על משהו שהם עשו או עושים? יש איזשהו מנגנון שלא יתבעו אותנו על משהו שהם עשו, משהו שלא היו צריכים

לעשות הם?

מר משה מרר: לא, זה דרך אגב נמצא בחוזה, זה נמצא.

עו"ד משה קייקוב: אני שואל כי נגיד למשל הם באו וניסו לעשות איזשהו משהו, ומישהו בא ואומר – זה לא טוב, אני תובע את העירייה. האם יש איזשהו מנגנון? כמו שאני לוקח... ואומר לו תשמע, אני יכול להגיש, אתה אחראי על הכול,

עו"ד אילנה תמס: יש לאיגוד אחריות על כל המעשים שהוא עושה, כל הפעולות שהוא עושה.

עו"ד משה קייקוב: יש להם חברת ביטוח? זה לא בעניין, העירייה... אילנה בודקת. אם יש להם חברת ביטוח?

עו"ד אילנה תמס: ביטוח בטוח שיש, אני רק אבדוק,

עו"ד משה קייקוב: שלא יתבעו אותך על רשלנות. עיריית גבעת שמואל...

מר יוסי ברודני: טוב, אוקיי. אנחנו מצביעים מי בעד האצלת הסמכות? בעצם כל מקום של איגוד ערים, אוקיי, כולם הצביעו פה אחד, תודה. אנחנו עוברים לסעיף הבא.

מר משה מרר: מצד אחד זה טוב, יוסי, מישהו יתקשר אליך על חד קרן שעושה לו בעיות, תגיד לו – אני לא אחראי.

מר יוסי ברודני: אתה יודע שבסופו של דבר אנחנו תמיד אחראיים. גם בזה שאנחנו הולכים לאיגוד, כמו שאמרתי, אנחנו באמת רוצים לשפר את השירותים.

אני מקווה מאוד ש...

מר הרצל ארביב: לדעתי, הוא יפנה אותו למשה קייקוב.

מר יוסי ברודני: מה?

מר הרצל ארביב: כל מי שיתקשר אליך בלילה, תפנה אותו למשה קייקוב.

מר משה מרר: הוא ישמח, מה?

2. המלצת ועדת שמות

מר יוסי ברודני: טוב. המלצת ועדת שמות. אני רוצה פה רגע להגיד כמה מילים, ולאחר מכן אנחנו נכנס לכל הנושא של ועדת שמות. גם על זה אנחנו דנו באריכות, בנושא הקואליציה. אנחנו בעצם עושים פה איזשהו שינוי קטן, על מנת, באמת, מה שנקרא, שכל הדברים יהיו פה ויונחו פה על השולחן. מבחינת ההגדרה, ברמת העיקרון, מה שאמור לעלות למועצת העיר, זה בעצם רחובות שאנחנו קוראים על שם אנשים, שלאחר מכן בעצם צריכים לבוא ולקבל את אישור משרד הפנים.

אנחנו פה ככה בהחלטה והתייעצות, מעדיפים להעלות הכול במועצה, כדי שאנשים יהיו, זאת אומרת, גם אם אנחנו קוראים שם של כיכר, משעול או גינה, שברמת העיקרון זה לא מחויב בדבר הזה, אנחנו נפעל על פי הנוהל המרחיב, שגם אותו אנחנו בעצם מעלים כאן.

אנחנו, אחרי ישיבות רבות, בעצם, קבענו איזה שהם קווים מנחים, אני מדגיש עוד פעם, לא ... במאה אחוז, כי זו גם הייתה ההחלטה פה שישבנו, אבל קווים מנחים שלאורם, בעצם, ועדת השמות תפעל, ואנחנו גם חידדנו את הדברים והעקרונות.

אנחנו רוצים להעלות פה רשימה של אנשים בעקבות בקשות כאלה ואחרות, בעצם, שאנחנו רוצים להעלות אותן פה לאישור.

עו"ד משה קייקוב: יוסי, רק שאלה כללית מקדימה. יש פה בצד מי הגיש את הבקשה וכו', זאת אומרת, זה או בני משפחה, או מישהו שבא לו שיהיה רחוב על שם מישהו? איך זה עובד? מה שרשום לי פה בצד?

מר יוסי ברודני: כל אחד יכול להגיש בקשה.

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת, בא בן אדם אחד בשם דן מרגלית, אומר שמעו, אני רוצה שתעשו רחוב על שם חיים בונה, הוא היה ראש מועצה, אוטומאטית זה מגיע לוועדת שמות.

מר יוסי ברודני: כל מי שחושב, אם אני רוצה עכשיו לקחת את אלכסנדר לא יודע מה, שגר ב...

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת, יש סינון ראשוני בוועדת שמות, ואז על פי מה שנראה לוועדת שמות, אז,

גב' מיכל נתנאל: הכול מוגש לוועדת שמות.

מר יוסי ברודני: לוועדת שמות הכול מוגש,

עו"ד משה קייקוב: זה אומר שהגישו רק חמישה אנשים, לא חמישים?

מר יוסי ברודני: לא, לוועדת שמות, חלק מהדברים אם היא אוטומאטית מחליטה שלא, זה לא מגיע לכאן.

עו"ד משה קייקוב: ואז יש לנו קריטריונים ברורים, שהעירייה דיברה עליהם?

מר יוסי ברודני: אז אני מסביר שוב, חוזר שוב. הייתה החלטה שאנחנו עשינו איזשהו דף נייר. הוא לא רשמי, אבל הוא עומד לנגד עיני ועדת השמות, כאשר היא באה ומחליטה, וכו', וכל הדברים האלה.

עו"ד משה קייקוב: אני אשמח לקבל את הדף,

מר יוסי ברודני: הוא קיים באתר.

עו"ד משה קייקוב: לא, בסדר. תודה.

מר יוסי ברודני: אני אוהב את זה שזה קשה להיכנס לאתר. אבל בסדר. כן? אוקיי. אז אנחנו מבקשים ככה,

עו"ד משה קייקוב: בשש ושבע, אין לנו הליך הבקשה פלוס מגיש, מה זה אומר?

מר יוסי ברודני: זה נכון, אני רוצה לדעת מי.

גב' מיכל נתנאל: מי המליץ על יוסף עובדיה, לא כתוב.

מר יוסי ברודני: בסעיף 6 לא הוגשה בקשה, אבל מכיוון שאנחנו הלכנו אחורה וראינו את כל מי שהיה, בעצם ראשי מועצה, ואין רחוב על שם בנימין שכטר, אז חשבנו שזה נכון גם להנציח אותו. ולגבי הרב עובדיה יוסף, זו הייתה הצעה של משה מרר, ולכן היא עלתה פה.

מר מנחם צרויה: יוסי, סיכמנו משהו אחר.

מר משה מרר: אתה מזכיר לי עכשיו את שלטי הבחירות, ששמו את גנץ בצד ימין, איזה רעיון של הליכוד, חבל על הזמן.

מר יוסי ברודני: לפי דעתי, אם היו שמים את לפיד, היו מקבלים יותר קולות.

גב' מיכל נתנאל: יוסי, אם להמליץ על עובדיה, אז אני, לא משה.

מר משה מרר: משה מרר, לא משה קייקוב, שלא תהיה טעות בישות.

מר הרצל ארביב: יוסי, מישהו שנפל מהרשימה, בטעות?

מר יוסי ברודני: לא, לא בטעות.

מר הרצל ארביב: לא בטעות. אוקיי.

מר יוסי ברודני: כרגע זאת הרשימה שמובאת.

מר משה מרר: מה שכן,

עו"ד משה קייקוב: אפשר לשקול גם לעשות כיכר משהו על שם הרב לשעבר,

מר משה מרר: יש.

עו"ד משה קייקוב: אני יודע שיש, אבל אין...

מר יוסי ברודני: משה היקר, זכות כל בן אדם להעלות כל שם שהוא רוצה לוועדת שמות. כל שם בוועדת השמות ידון בכובד ראש וברצינות. יש בית ספר שקרוי על שם הרב זינגר. בית הכנסת המרכזי בגבעת שמואל, וזהו. אני אומר עוד פעם, זכות כל אדם לבוא ולהעלות איזה שם שהוא רוצה לוועדת שמות. ועדת שמות תתכנס, תדון ותיתן תשובה, או חיובית, או שלילית, בהתאם לדיון שיתקיים בוועדה. אנחנו לא מונעים מאף בן אדם, אמרתי לך, להגיש אף שם, כולל עכשיו לקחת מישהו מאוקראינה ולהחליט לרצות להנציח.

עו"ד משה קייקוב: עוד משפט אחד, הייתי שמח אם העירייה הייתה לוקחת על עצמה, לעשות את אירוע הזיכרון של הרב זינגר.

מר משה מרר: יש מועצה דתית.

עו"ד משה קייקוב: לא, לא עושים במועצה הדתית. הרב בכר עושה לרב זינגר אזכרה אצלו.

מר משה מרר: כל אחד עושה כאוות נפשו.

עו"ד משה קייקוב: לא, אבל שוב, אני חושב שהיו פה ארבעים שנה רב,

מר משה מרר: אז אני מסביר לך, זה לא על העירייה. זו מועצה דתית.

עו"ד משה קייקוב: משהו, פעם בשנה, עם עלויות של 5000 ₪. אם אנחנו כבר מדברים על הרב זינגר.

מר יוסי ברודני: טוב, הלאה.

מר משה מרר: אני רוצה רגע משהו להגיד לגבי הרב זינגר. הוא חיתן אותי, ליווה אותי המון שנים, והוא קיבל כבוד גדול גם בבית הכנסת שלו. גם חמי, עליו השלום, גם היה אצלו בבית הכנסת. אז דע לך שיש לנו כבוד גדול אליו.

עו"ד משה קייקוב: יפה, שם זה נעצר?

מר משה מרר: לא, זה בסדר.

מר מנחם צרויה: למה נעצר?

עו"ד משה קייקוב: אז רגע, לגבי הרב עובדיה יוסף, אנחנו מדריים על המקווה, נכון? שיקרא על שמו, לא הרחוב.

מר יוסי ברודני: אנחנו נגיע, סבלנות, נגיע. חבר'ה, כל הדברים האלה שאנחנו מעלים אותם פה, חלק זה, הם יהיו רק אחרי שיהיה אישור של המשפחה לכל שם שאנחנו נציע. זאת אומרת, אישור משרד הפנים לא נדרש אמרתי לכם, עכשיו מחליטים לקרוא כיכר, או גינה, או מקווה.

בואו נאמר ככה, סליחה על ההגדרה, זו הגדרת החובות שנושאים בהם. זאת אומרת, אם אנחנו רוצים שהשם, לצורך העניין, בסדר? הכי זה, יגיע, שתוכל לרשום אותו בוויז, אתה צריך בשביל זה אישור משרד הפנים. רק לדברים האלה צריכים אישור משרד הפנים. זאת אומרת אם נותנים למשעולים, שבילים, גינות וכל הדברים האלה, ברמת העיקרון לא צריך את אישור משרד הפנים. כן, אנחנו נבקש אישור משפחה לכל דבר כזה במקום שאנחנו, בעצם נקרא.

מר הרצל ארביב: לא הוספנו פה עמודה של מה אנחנו הולכים לקרוא בשם.

מר יוסי ברודני: עכשיו אני אומר.

מר הרצל ארביב: בעל פה אתה יודע?

עו"ד משה קייקוב: אתה מתכוון לאיזה מיקום יהיה כל רחוב שקוראים לו? כן, בדיוק.

מר הרצל ארביב: משעול, כיכר.

עו"ד משה קייקוב: כן, יוסי.

מר יוסי ברודני: הכול אנחנו נאמר עכשיו, חלק מהדברים עוד לא זה, אבל אני אומר את כל הדברים האלה.

אמיל והבה – הוא הגיע לגבעת שמואל בתחילת שנות החמישים, הוא היה פעיל חברתי, הוא יזם את פתיחת בניית בית כנסת בית אל. בעצם, עד יומו האחרון היה פעיל ציבור ודאג לכל צרכי המתפללים. בית כנסת בית אל נמצא בשכונת גיורא, היו פה בעצם דייר בית הכנסת הראשון, של עדות המזרח.

יותר נכון, כשהוא הגיע לכאן, בית הכנסת הזה פעל, לפני כן במעברה, שהייתה בעצם במגדל המים במזרח, ואחר כך בעצם, בא להקים את בית כנסת בית אל, שכמובן פעיל ופועל עד היום.

אנחנו מבקשים להנציח אותו בסמטה, שבעצם, הגיעה מרחוב יהודה הלוי, איפה שנמצא גן דובדבן, ישירות לבית כנסת בית אל.

גב' מיכל נתנאל: זה מעבר כזה? מול בית העם.

מר יוסי ברודני: נכון.

מר משה מרר: לא.

גב' מיכל נתנאל: כן, מה לא?

מר יוסי ברודני: זה לא, זה אחד לפני. זה לא בית העם, זה אחד לפני.

מר משה מרר: בהתחלה שלו.

מר יוסי ברודני: ממש כשאת נכנסת לרחוב יהודה הלוי מלוחמי הגיטאות.

גב' מיכל נתנאל: סמטת רבקה מיטרני?

מר יוסי ברודני: לא.

מר משה מרר: רחוב אחד לפני.

מר יוסי ברודני: מיכל, חבריה, רבקה מיטרני מחבר את רחוב הפלמ"ח, יצחק שדה, לכיוון שדרת העצמאות. אנחנו מדברים על יהודה הלוי לכיוון צפון, בעצם. לכיוון בית אל. זה ממש רחוב יהודה הלוי, ממש איפה שבית אל, יש פניה ימינה, זה נמצא איזה 150 מ' לפני בית העם.

מר הרצל ארביב: וזה יישאר אחרי הפינוי בינוי?

מר יוסי ברודני: נכון.

עו"ד משה קייקוב: זה מחליף רחוב אחר, שהיה על שם מה?

מר יוסי ברודני: אין, אין לזה שם.

עו"ד משה קייקוב: זאת אומרת יש שם רחוב.

מר משה מרר: סמטה כזאת, ללא שם.

מר יוסי ברודני: אנחנו משתדלים לא להחליף. כלומר, שמות של...

עו"ד משה קייקוב: גם שמות של עצים? לא יודע, רחוב ה...

מר משה מרר: קייקוב, בעלי חיים הוטרינר הולך.

עו"ד משה קייקוב: אני שואל.

מר יוסי ברודני: לא הבנתי את השאלה.

עו"ד משה קייקוב: אני אומר, אם זה רחוב על שם מישהו, אני יכול להבין שיש התנגדות, כי יש מאחורי זה סיפור. אבל אם יש סיפור שהוא קוראים לו תאנה, או רימון, שם צריכה להיות בעיה אם אתה רוצה להחליף את זה?

גב' מיכל נתנאל: זה חלק של שכונה שכולה קרויה,

עו"ד משה קייקוב: צריך לבקש אישור מ?

מר יוסי ברודני: הבעיה להחליף שמות של רחובות שכבר גרים בהם, זה שאנשים עלולים לקבל דואר לכתובת הזאת וכו'. אתה שואל אותי, ואני לא מסתיר את זה, שלמשל רחוב האתרוג, שכרגע הוא עדיין לא מאוכלס, יש מחשבה בוועדת שמות לשנות את השם שלו, וזה פחות בעייתי. כי רחוב האתרוג, לא צריך לבקש

אישור מהאתרוג לשנות את שמו, וכו', וכל הדברים האלה. אבל רחובות שכבר קיימים, שגרים בהם, הסבירות לשנות אותם הכול אפשרי. אני אומר, אפשר אבל זה יותר מורכב. יותר מורכב באופן טבעי, זה צריך קונצנזוס יותר גדול, אנחנו משתדלים לא לעשות את זה, אבל בהחלט יש, לצורך הדוגמא, באמת, שעובדת על התלבטות גדולה, לגבי הנושא הזה ולכן זאת הסמטא שאנחנו רוצים. אני רוצה להעלות את זה להצבעה, ואנחנו נצביע סעיף סעיף. מי בעד סמטא אמיל והבה?

מר הרצל ארביב: בעד.

גב' מיכל נתנאל: בעד.

מר משה מרר: בעד.

מר יוסי ברודני: כולם הצביעו בעד. תודה.

משה כרמי – תושב גבעת שמואל משנות ה-70, בעצם מרגע הקמתה של שכונת רמת אילן. קרני היה בשנת 67 התגייס לצבא, הוא היה מעל עשרים שנה בצבא, הוא היה ביחידות טכנולוגיות סודיות של חיל המודיעין, והוא הגיע לדרגת אלוף משנה.

לאחר הפרישה שלו מצה"ל, הוא המשיך לעבוד כאזרח עובד צהל, ובמשך 24 שנים באותה יחידה. במהלך השירות שלו הוא נחשב פורץ דרך, בהמצאת פתרונות טכנולוגיים, אשר תרמו לביטחונה של מדינת ישראל. הוא זכה בחייו שלוש פעמים בפרס ביטחון ישראל. עד כמה שאנחנו בדקנו, אין עוד בן אדם במדינת ישראל שזכה שלוש פעמים בפרס ביטחון ישראל, הוא זכה בו בשנת 71, הוא זכה בו בשנת 79, 78 ו-79. והוא זכה גם בציון לשבח מטעם ועדת פרס ביטחון ישראל ב-1987.

הוא התעסק בכל מיני דברים שקשורים לבליסטיקה. אני אומר עוד פעם, רק כדרך אגב, חלק מהדברים עדיין חסויים. ולכן הגיע פה מכתב מאשתו, שהיא תושבת, עד היום, של רמת אילן, וילדיו שגרים בגבעת שמואל. ואנחנו בעצם רוצים לקרוא את הגינה בשלב ב' ברמת אילן, שנמצאת ממש מתחת לביתם, על שמו של משה כרמי. את זה אני גם מעלה להצבעה, מי בעד קריאת הגינה? גם כן פה אחד. אוקיי.

רות נעים – תושבת גבעת שמואל, כיהנה כחברת מועצת עיר, היא הייתה סגנית ראש המועצה בתקופה אברהם עילבוני. היא המתמודדת הראשונה שהתמודדה כאישה על ראשות העיר גבעת שמואל. היא קיבלה יקירת העיר בשנת 2002, ובאמת הייתה מהנשים הראשונות בישראל, שבעצם כיהנה בתפקיד של סגן ראש מועצה.

היא החזיקה תיקים רבים במסגרת תפקידה, היא קידמה, בעצם, את מינויו של הרב אלבז, לרב העיר גבעת שמואל, זאת אומרת למנות רב ספרדי. היא ממקימות בית כנסת אהבה ואחוה, דוגמא לשילוב של תורה ועבודה, מצוינות ודתיות וכמובן בכל הנושא של... ולכן אנחנו מצאנו גם כן, זאת אומרת, ועדת השמות מצאה לנכון לקרוא על שם רות נעים. בסדר?

אנחנו פה מציעים, בעצם, לקרוא את המשעול שנמצא בין רחוב רמב"ם לרחוב פרץ. עוד פעם, משעול זה מקום שלא עוברים בו רכבים, זה ההבדל בזה. רק עלה פה איזשהו משהו, שאנחנו צריכים לעשות בדיקה, כי אולי יש למשעול הזה שם.

מר משה מרר: זה ליד בית הכנסת.

מר יוסי ברודני: נכון. אז אם יש אז אנחנו מציעים את המשעול שנמצא בין רמב"ם לרחוב הרצל. זאת אומרת, אם מתקדמים עוד טיפה לכיוון צומת כיכר פטרוזיליה, מצד שמאל מרמבם, יש מעבר ברחוב משעול, מעבר ברחוב...

מר משה מרר: דווקא זה יפה מאוד, ליד בית כנסת אחווה, המשעול הזה הוא יפה.

מר יוסי ברודני: זו הכוונה שלנו, אנחנו עושים פה איזושהי בדיקה, כי מישהו אמר שיש לו איזה שם. אם לא, אז זה באמת זה, כי היא גם פעלה להקים את בית כנסת אהבה ואחווה, ולכן אנחנו מבקשים לקרוא את זה על שמה. דרך אגב, היא פעלה רבות גם לגשר בין חילונים ודתיים, בכל הפעילות שלה. אז אנחנו מבקשים להעלות את השם של רות נעים, מי בעד רות נעים? אוקיי. חיים בונה – ראש מועצה שכיהן בתפקידו בשנות ה-70, ואנחנו מבקשים בעצם,

עו"ד משה קייקוב: מי זה דן מרגלית? אותו דן מרגלית הידוע?

מר יוסי ברודני: לא, דן מרגלית הוא תושב העיר, איש יקר, מבוגר.

מר משה מרר: היה חבר מועצה.

מר יוסי ברודני: היה חבר מועצה, היה פעיל בהנהלת המתנ"ס, איש מאוד מאוד יקר, באמת.

מר הרצל ארביב: לא אבא של שירה.

גב' מיכל נתנאל: לא, לא אבא של שירה.

עו"ד משה קייקוב: והילדים שלו גרים פה בעיר?

מר יוסי ברודני: לא.

מר הרצל ארביב: איזו גינה אנחנו קוראים על שמו?

מר יוסי ברודני: אנחנו מציעים לקרוא על שמו את הגינה בשלב ג' ברמת אילן, על שם חיים בונה, שכמו שאמרנו,

עו"ד משה קייקוב: גינה איפה?

מר יוסי ברודני: רמת אילן,

מר הרצל ארביב: זה ליד בית הכנסת .

מר יוסי ברודני: נכון.

מר הרצל ארביב: האמת היא שזו מחשבה, אולי אפשר מחשבה נוספת, באיזשהו יום מישהו ימליץ לקרוא משהו על הרב ברקוביץ' שהקים את בית הכנסת שם.

מר יוסי ברודני: בית הכנסת,

מר הרצל ארביב: בית הכנסת על שמו, אני שואל את עצמי אם לא ראוי שהגינה תהיה שם על הרב ברקוביץ'.

מר משה מרר: בית הכנסת באמת אילן?

מר הרצל ארביב: כן, לא ידעתי שזו הגינה על שמו.

מר יוסי ברודני: אני רוצה להציע עוד משהו, שתהיה איזושהי גמישות מסוימת. כי אחרי זה, כשנדבר עם המשפחה וניפגש, יכול להיות שיהיו שינויים קטנטנים.

זאת אומרת, אם יחליטו שבמקום הגינה בשלב ג', ניתן איזושהי גינה אחרת, כלומר שתהיה פה איזושהי... אלא אם כן יהיה חוסר אישור של המשפחה, שאז אנחנו כמובן ניידע שהמשפחה לא הסכימה מסיבה זו או אחרת. אני יכול להגיד לכם פה בגלוי, שהייתה משפחה אחת, או עמותה אחת שהם פנו, והייתה נכונות של הוועדה והצענו להם והם, בסופו של דבר, אמרו שהם מעדיפים שלא. לא משנה, מסיבות כאלה ואחרות.

מר הרצל ארביב: ברשותך, בשלב ג' יש שתי גינות, אחת קטנה מאוד שנמצאת איפה שהגן, הקומקום, מה שנקרא, ואחת למעלה, הגדולה זו של בית הכנסת.

מר יוסי ברודני: כן.

מר הרצל ארביב: על מה אנחנו מדברים פה?

מר יוסי ברודני: אנחנו חשבנו על הגינה, יש לי בקשה, אני אומר עוד פעם, אם רוצים להעלות פה רעיון לכזה דבר או אחר, צריך להעביר אותו דרך ועדת שמות.

מר הרצל ארביב: אני מבקש,

מר יוסי ברודני: אני יכול להגיד לך שסבירות להניח שבמידה ויש משהו שקרוי על שם אותו אדם, סבירות להניח, ועוד פעם, אני מאוד זהיר כי זה לא זה, שוועדת שמות תיתן עוד משהו.

אנחנו מקום קטן, אין לנו הרבה מקומות, ולכן ברגע שכן אדם הונצח כבר בצורה כזאת או אחרת, כבר זה. אבל אני אומר עוד פעם, ועדת שמות זו ועדה שיש בה אנשים, כולל נציגי ציבור, וכל בקשה שתועבר אליה תידון בפני הוועדה.

מר הרצל ארביב: ואפשר לבוא ולבקש, כדי לשמור את האופציות פתוחות לגבי

הגינה הגדולה, שהגינה הזאת זו תהיה הגינה...

מר יוסי ברודני: אנחנו כרגע מעלים את הנושא של חיים בונה, ואנחנו מבקשים, מה שנקרא, לקרוא איזו גינה ברחבי העיר על שמו. הנתון המדויק,

מר הרצל ארביב: אז בוא לא נגיד מדויק, נשאיר פתוח.

מר יוסי ברודני: אז אנחנו מעלים להצבעה את נושא האישור של חיים בונה, שהיה ראש המועצה. אנחנו מאשרים.

הרמן אברהם – הרמן אברהם, היה המפקד הממונה על שמירה בגבעת שמואל, לפני בן אלקנה. לאחר מכן, הוא היה מבין 11 האנשים שמונו להיות המועצה הראשונה, אתם זוכרים ב- 30.10.49, כשבעצם הגיע מכתב ממשרד הפנים, שמאשר פה את הקמת היישוב, המועצה בפני עצמו, אז הוא היה אחד מ-11 הראשונים, וגם שימש כמהנדס העיר הראשון בגבעת שמואל. הוא ממקימי היישוב, הגיע לכאן ממש בשנת 43 וב-44 התחיל בבניית היישוב. כמו שאמרתי, חבר מועצה משנת 30.10.49, המועצה הראשונה ולאחר מכן שימש... אוקיי? אנחנו ממליצים לקרוא משעול על שמו. המשעול הוא משעול שנמצא פה, בעצם, ליד בניין העירייה, ובעצם יורד מרחוב בן גוריון, לכיוון גן הידידות, בסדר? אתה איתי הרצל?

מר הרצל ארביב: כן, כן. ליד הפארק.

מר יוסי ברודני: כן, ירידה לכיוון גן הידידות.

מר הרצל ארביב: רואה את זה.

מר יוסי ברודני: אנחנו ממליצים לקרוא את המשעול הזה על שמו. מי בעד

קריאת שם הרחוב על שם הרמן אברהם? אז כולם פה אחד, תודה.
בנימין שכטר – היה ראש המועצה במשך עשר שנים, משנת 55 עד שנת 65. אנחנו מבקשים לקרוא על שמו גינה, כאשר הרעיון היה לקרוא את הגינה בשלב אי ברמת אילן, ליד מועדון אביבים, לקרוא את הגינה הזאת על שם בנימין שכטר.

מר הרצל ארביב: לא בשכונת השחר? דיברנו על גן הדקל בשכונת השחר.

מר יוסי ברודני: אז אנחנו חושבים שנכון ברמת אילן. רמת אילן היא חלק בלתי נפרד מגבעת שמואל, וחשוב גם להנציח שם שמות של ראשי מועצה בעברם שהיו פה, ולכן אנחנו רואים חשיבות גדולה מאוד בדבר הזה. אני גם אומר את זה אמיתי פה, שגם עלתה בי המחשבה, אבל לא הגשתי בקשה לוועדת שמות, ואני גם אעשה את זה, גם להפוך את גינת השקד לגינה על שם יעקב ויסמונסקי, מכיוון שיעקב ויסמונסקי היה ממקימי שכונת רמת אילן.

גב' מיכל נתנאל: אבל יש כיכר על שמו, לא?

מר יוסי ברודני: נכון, אז יכול להיות שאנחנו נעשה החלפות, ומי שיונצח במקום אחד,

עו"ד משה קייקוב: אין עוד מקום בעיר, שיש גם כיכר על שם מישהו וגם רחוב?

מר יוסי ברודני: לא.

עו"ד משה קייקוב: זה אסור? או שלא עושים את זה. כי אולי המשפחה תגיד, אני רוצה רחוב על שם אבי המנוח, סמטה,

מר משה מרר: לא, אתה אמרת, שאי אפשר לחלק יותר מדי. צריך לתת כבוד

לכולם. זו עיר קטנה.

(מדברים ביחד)

מר יוסי ברודני: אוקיי, זאת ההצעה. מי בעד אישור בנימין שכטר שהיה ראש המועצה? תודה רבה. אנחנו מגיעים לרב עובדיה יוסף. אני חושב שלא צריך,

גב' מיכל נתנאל: מי מראשי הערים נתן את האוניברסיטה? הוא פה? או...

מר יוסי ברודני: חבר'ה, אל תחשבי או תחשבו שאנחנו... אני לא מעלה את האוניברסיטה כל פעם, אבל תאמינו לי שאנחנו פועלים במרץ רב, אני אומר לכם שבעזרת השם יהיו בשורות טובות.

מורנו, הרב עובדיה יוסף – אני חושב שלא צריך להכביר במילים, הרב הראשי הספרדי, כונה הראשון לציון, חתן פרס ישראל לספרות תורנית בשנות השבעים, באמת היה אחד מגדולי הדור, התחיל כמובן את דרכו והיה,

עו"ד משה קייקוב: מתיר עגונות, העלייה האתיופית.

מר יוסי ברודני: התחיל במצרים, היה הרב הראשי,

מר יעקב ויליאן: הוא לא היה הרב הראשי במצרים,

מר יוסי ברודני: הוא לא היה הרב הראשי של מצרים, הוא היה הסגן.

מר יעקב ויליאן: הרב הראשי של מצרים היה הרב של האימפריה העותומאנית.

מר יוסי ברודני: אוקיי. אבל באמת איש שעשה ופעל הרבה מאוד. ולכן אנחנו, בעצם, מציעים להנציח על שמו את המקווה גברים החדש, שיפתח ממש אוטוטו,

ואחרי,

עו"ד משה קייקוב: מה זה אוטוטו? יש תאריך?

מר משה מרר: תן לו, הוא עובד על זה.

עו"ד משה קייקוב: לא, שואלים, אתה יודע... תשובה סופית, על כל מקום...

מר יוסי ברודני: אני לא הייתי פה עכשיו שבוע ימים, אנחנו הולכים אחרי זה למקוואות. אני יכול להגיד לך שאנחנו מבחינתנו, פועלים במרץ וגם לוחצים. וגם אני אגיד לך יותר מזה, אנחנו גם מחזיקים לא מעט כסף, לא משחררים, כדי שהוא יסיים את העבודות. כנראה שהקבלן עשיר. כל הזמן לוחצים, אין שום עיכובים מכוונים או דברים כאלה, אנחנו רוצים שהמקווה הזה יפתח כמה שיותר מהר, גם מקווה הגברים וגם מקווה הנשים. לכן אני אומר, בעצם, את מקווה הגברים אנחנו רוצים לקרוא על שם הרב עובדיה יוסף. אז אנחנו רוצים להצביע גם על הדבר הזה, הרב הראשון לציון, הרב עובדיה יוסף, לאשר את המקווה גברים ברמת הדר ברחוב שמחה הולצברג, על שמו של הרב עובדיה יוסף, מי בעד? כולם בעד.

עו"ד משה קייקוב: יוסי, לפני שנועלים את הישיבה, שני דברים קטנים. קודם כל, יש לך פה הערכת מצב לגבי הקורונה? אם היא מגיעה לפה עם כל הזה, או שזה רק באחריות של משרד הבריאות, ואנחנו...

מר יוסי ברודני: תראו,

עו"ד משה קייקוב: תייר שהגיע מגבעת שמואל, צריך להיות בהסגר, לא נמצא בהסגר, יש איזשהו מנגנון?

מר יוסי ברודני: חברים יקרים, אנחנו, הנושא הזה הוא נמצא באחריות של משרד הבריאות. אנחנו מקבלים עדכונים כאלה ואחרים. כרגע העדכון שהכול בשגרה, וששרד הבריאות עושה את הבדיקות שלו. לנו אין אפשרות לאכוף, אני אגיד לך את האמת, גם למשרד הבריאות יש קשיים עם הדבר הזה, על בן אדם כזה או אחר, בלהגיד לו לא לצאת מהבית, אין לנו שום סמכויות לעשות כזה דבר. הסמכויות הן רק סמכויות של המדינה. אנחנו ערים, מודאגים, ומתפללים כמו כל שאר עם ישראל,

עו"ד משה קייקוב: כשמישהו נסע לאיטליה, ופתאום הוא נדבק, ופתאום כל הבית ספר וכל הסביבה. אין איזשהו...

מר משה מרר: אם מישהו נכנס לבידוד, אפשר שם...

מר יוסי ברודני: עוד פעם, לא הבנתי.

עו"ד משה קייקוב: יוסי, שאלה אחרונה. לגבי הנושא של הדואר, באו אלי כמה אנשים, למה העירייה לא מקצה איזשהו מבנה בשכירות נמוכה, כדי שיהיה מספיק גדול בשביל הדואר, ולא בתוך הקופיקס ובתוך חנות מסוימת. הרבה אנשים זועמים שבאזור כזה גדול וחדש, כמו שבאזור של יוני נתניהו, כל הזמן יש שינויים. איך אפשר לבוא ולפתור את הבעיה הזאת אחת ולתמיד?

מר יוסי ברודני: אני אומר שוב, תראו, צריך לשים לב ולהבין שיש במדינה שלטון מרכזי, ויש שלטון של הרשות המקומית. אנחנו, אין בעיה. יכולים להחליף הכול בהכל, בואו ניתן מתנות, כל הדברים האלה, בואו נפעיל דואר, בואו נפעיל משטרה מקומית שלנו, בואו נפעיל טיפת חלב שלנו, בואו נפעיל קופות חולים,

עו"ד משה קייקוב: לא, אבל,

מר יוסי ברודני: רגע. אני עכשיו עונה הכי רציני שיכול להיות. חבריה, תקשיבו, אני אומר את זה בצורה מאוד מפורשת. אתם יודעים, היה דיון בשלטון המקומי, האם השלטון המקומי צריך לקחת את גילאי 0-3, לאחריות של השלטון המקומי, בסדר? וכולם שם בהתלהבות מאוד גדולה, כן, כן, כן, כן. ואני בא ואומר, תקשיבו, זה נשמע לפעמים הזוי. לא יודעים מה הקריטריונים, מי בודק את הגננות, מי יכשיר אותן, את כל הדברים האלה.

יש מדינה במדינת ישראל, ברוך השם, וגם היא פועלת בהמון דברים מאוד טוב, ואנחנו מחליפים אותה.

ואני לא לוקח מבנה של העירייה, לא משכיר לדואר במחיר מוזל. ולכן הדואר היא חברה רצינית, דואר ישראל, בבעלות המדינה, שבאה, פועלת וגם היא מבינה ושואלת את השאלות,

עו"ד משה קייקוב: אבל אמרו לי – מצד אחד הם לא רווחיים, מצד שני, העירייה החליטה לא לתת להם שירותים, להוציא את השירותים שלהם למיקור חוץ, אז אין להם הכנסות.

מר יוסי ברודני: אני מסביר שוב. אם דואר הוא לא רווחי, כנראה לא צריך אותו. אם אנשים לא צורכים שירותים, כנראה הם לא צורכים אותם.

עו"ד משה קייקוב: אז מה עושים?

גב' מיכל נתנאל: מה עושים במה?

עו"ד משה קייקוב: לאן הולכים? אני הלכתי לפני ארבעה ימים... נו באמת, זה

רציני?

גב' מיכל נתנאל: אבל ככה זה עובד בכל הארץ, איפה אתה חי? תגיד לי, איזה שאלות יש לך?

עו"ד משה קייקוב: מה זאת אומרת?

מר יוסי ברודני: משה, מיכל, משה, אני מעדיף, אני רוצה לדבר גם על הפתרונות ולא רק זה. אבל אני מעדיף להשקיע את כספי העירייה בחינוך ובמקומות אחרים, ולא בלעזור לדואר בלמצוא מקומות. כרגע, נכון לרגע זה, מה שקורה זה, אחרי ישיבה עם הדואר, הם מרחיבים את הנקודות שיוכלו בהן לעבור ולקבל. יפתחו כאן 4 נקודות לקבלת חבילות, אחת בצפון העיר, או בגבעה בחנות של המובייל. השנייה - בסונג טאואר, השלישית - ברוגובין, והרביעית בקונדו טאואר.

מר הרצל ארביב: מצוין.

מר יוסי ברודני: מבחינת פריסה, עד היום לא היה, יש ארבע נקודות לחלוקה של חבילות ברחבי העיר גבעת שמואל. מעבר לזה, הם משפצים את הסניף שנמצא פה, הם בודקים אפשרות לפתוח עוד דלפק, אבל הוא בטוח לא ירד משני דלפקים, ולכאן - אחרי שהם ישפצו, יעברו העובדים שנמצאים היום בקניון הגבעה. ובנוסף לזה, הם בימים אלה, מכשירים, כבר יתחילו לעבוד, עוד שתי עמדות מלאות בתוך קניון רוגובין, במקס סטוק למטה, שיש שם שירותים מלאים, אפשר לבוא ולמשוך משכורות, אפשר להפקיד כספים, אפשר לשלם. סניף מלא לכל דבר, עם שני אשנבים מלאים, בדיוק כמו שקיים היום. זאת אומרת, מבחינתם, ואני מקווה שגם מבחינתנו, השירות בטח לא נפגע, הוא

רק אמור להשתפר. אנחנו, כמובן, נעקוב אחרי הדברים האלה ונראה את הדברים האלה. אני לא חושב שאם יש שלושה או ארבעה מקומות לשבת בסניף, או שלושה – ארבעה מקומות לשבת בסטוק, זו פגיעה בשירות של האנשים.
(מדברים ביחד)

עו"ד משה קייקוב: משה, אני שמעתי, ביישוב, באיזה סניף אני הולך לקבל את זה? יצא שהלכתי לשני מקומות שונים, אמרו לי זה לא...

מר משה מרר: כתוב.

עו"ד משה קייקוב: יש לך שישה מקומות, אתה לא יודע...

מר משה מרר: כתוב לך. זה לא בסדר, תתבע אותם.

גב' מיכל נתנאל: יש עוד דברים?

מר יוסי ברודני: אנחנו סיימנו, זהו.

גב' מיכל נתנאל: זהו?

מר יוסי ברודני: אם יש בעיות כאלה ואחרות בדואר, אז א' - אנחנו יכולים להסב את תשומת ליבם. ו-ב', אני בטוח שהכול יתקבע ויהיה במקום, אז גם הם יקפידו יותר כדי לבוא בכל המקומות האלה. הדבר הזה היום, מקובל בכל רחבי הארץ, אתה הולך כמעט,

מר יעקב ויליאן: גם בפתח תקווה, בתוך סופר ביג יכון,

מר יוסי ברודני: נכון, יש סניף דואר.

מר יעקב ויליאן: יש עמדה של...

מר יוסי ברודני: קבלת זה. ולכן, היום הדואר, כדי לחסוך לעצמו עלויות, כי גם הוא זה, בא ועושה את הדברים האלה. עכשיו, נעקוב אחרי זה. יתרה מכך, העיר רק הולכת לגדול בשנים הקרובות, ויגיעו לכאן עוד תושבים, ולכן אני בטוח שגם הדואר ער לזה וגם אנחנו לדברים האלה, ובעתיד יבחנו את כל הדברים. אם הצלחנו לעשות רוויזיה, או להוסיף נקודות, או לעשות את זה, אני בטוח שהדואר יעשה את זה בשמחה ובחפץ לב.

ולכן, בסופו של דבר, אנחנו מאמינים פה שכרגע הפתרון שניתן, הוא פתרון שאמור, בסופו של דבר, לבוא ולשפר ולייעל את הנושא.

אני רוצה להדגיש עוד דבר, יש סניף דואר באוניברסיטת בר אילן, שגם נותן שירותים, ובנוסף לזה, גם ברחוב מגשימים, יש סניף דואר, שנמצא ממש מטר.

עו"ד משה קייקוב: אבל רק עם המשלוחים, אם יכתבו על היישוב, לך לסטוק.

מר הרצל ארביב: כותבים, כותבים.

עו"ד משה קייקוב: הייתי פה למטה אמרו לי – לא, תיסע...

מר משה מרר: דואר רשום, ורשום.

מר יוסי ברודני: משה, יכול מאוד להיות שגם הם עכשיו, הפריסה הזאת עכשיו חדשה, הם יתארגנו. אני מעריך שתוך שבוע – שבועיים, אני לא יודע מה, אני לא רוצה להגן עליהם, אנחנו גם נסב את תשומת ליבם, בסדר? נסב את תשומת ליבם.

גם אני אומר לך שמהדואר, גם אני קיבלתי לפני כמה ימים שיש לי חבילה בכרמיאל, והיה פה שם, ואמרו – סליחה, טעינו. אז קורים גם הדברים האלה.

מר הרצל ארביב: זה לא אישי, נכון?

מר יוסי ברודני: חס ושלום.

מר הרצל ארביב: זה לא אישי.

מר יוסי ברודני: חס ושלום, אז אני נועל את הישיבה.

גב' מיכל נתנאל: תודה רבה.

גבי חדד
מנכ"ל העירייה

יוסף ברודני
ראש העירייה